

ئابدۇسەمەت خېلىل

ئۆزگىرىش

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئابدۇسەمەت خېلىل

كۆز تېگىسۇن

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: تۇردى قۇربان يامغۇر

كۆز تەگمىسۇن

(شېئىرلار)

ئاپتورى: ئابدۇسەمەت خېلىل
مەسئۇل مۇھەررىرى: تۇردى قۇربان يامغۇر
مەسئۇل كوررېكتورى: ئايشەم ئابدۇۋەلى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا كىتاب نەشرىياتى تەرجىمە قىلدى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 787×1092 32/1، باسما تاۋىقى: 3.5، قىستۇرما ۋارىقى: 2

1995 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى

1995 - يىلى 9 - ئاي 1 - بېسىملىشى

تىراژى: 4070-1

ISBN7-5373-0500-5/I.124

باھاسى: 2.50 يۈەن

بېغىشلىما

ئىجادىيەت بولسا بىر دېڭىز،
يازغانلىرىم بىر تامچە پەقەت.
خەلقىم ئۈچۈن ئىجاد قىلىمەن،
قەلىمىمنى تەۋرىتىپ ئەبەد.

يۈرىكىمدە قالغاي نە ئارمان،
ئەل قەلبىگە ياقسا ئىجادىم.
ئۆلسەم روھىم كۈلگەي-شادلانغاي،
ئوزۇق ئالسا ئۇندىن ئەۋلادىم.

نەشرىياتىمىز

ئابدۇسەمەت خېلىل 1937 - يىلى قاغىلىق ناھىيىسىنىڭ شەيخباغ يېزىسىدا ئوقۇمۇشلۇق دىنىي زات ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن؛ 1945 - يىلىدىن 1951 - يىلىغىچە دىنىي ۋە باشلانغۇچ مەكتەپلەردە ئوقۇغان؛ 1954 - يىلى يەكەن دارىلمۇئەللىمىنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن، بىر مەزگىل ئوقۇتقۇچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان؛ 1960 - يىلى «يەكەن گېزىتى» تەھرىر بۆلۈمىگە يۆتكىلىپ، مۇخبىر - تەھرىرلىك خىزمىتىنى ئىشلىگەن؛ 1980 - يىلىدىن 1993 - يىلىغىچە يەكەن ناھىيىلىك پارتكوم تەشۋىقات بۆلۈمىدە ئاخبارات خادىمى، ناھىيىلىك ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولغان.

شائىر 1952 - يىلى «يەكەن ئاممىۋى گېزىتى» دە ئېلان قىلىنغان «بىلىم بېغىدا» ناملىق تۇنجى شېئىرى بىلەن ئىجادىيەت سېپىگە قەدەم قويغان. ئۇ شۇندىن بۇيانقى 40 نەچچە يىللىق ئەدەبىي ئىجادىيەت ھاياتىدا خىلمۇ خىل تېمىدىكى كۆپلىگەن شېئىر - داستانلارنى يېزىپ، ھەر قايسى گېزىت - ژۇرناللاردا ئېلان قىلغان.

شائىرنىڭ بىر تۈركۈم ئەسەرلىرى ھەر قايسى

نەشرىياتلار تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «زەرەپشان»،
«زەرەپشان چېچەكلىرى»، «ھايات ئىلمىلىرى» (باش
قىلار بىلەن)، «ھايات سۆيگۈسى»، «سىرلىق مۇھەببەت»
بەت، «رۇبائىيلار» قاتارلىق توپلاملار ئارقىلىق جا-
مائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشتى. ئۇنىڭدىن باشقا،
بىر قىسىم شېئىرلىرى «ئۆكتەبىر گۈللىرى»، «باھار
چېچەكلىرى»، «باھار جىلۋىسى»، «قەشقەر ناۋاسى»،
«توي چاقىۋىسى»، «قۇتلۇق ئىز»، «يېڭى رۇبائىيلار»،
«ياپراقتىكى نەقىشلەر»، «ئاھ، يۇلتۇزلار»، «مۇھەب-
بەت لىرىكىلىرى»، «ئارزۇ بوستانى»، «مۇكاپاتلانغان
شېئىرلاردىن تاللانما»، «قامچا» قاتارلىق كوللېكتىپ
توپلاملارغا كىرگۈزۈلدى. نۆۋەتتىكى بۇ توپلام شا-
ئىرنىڭ يەتتىنچى توپلىمى ھېسابلىنىدۇ.

ئابدۇسەمەت خېلىل ھازىر جۇڭگو ئاز سانلىق
مىللەت يازغۇچىلىرى ئىلمىي جەمئىيىتى، شىنجاڭ
يازغۇچىلار جەمئىيىتى، جۇڭگو خەلق ئېغىز ئەدەبىيات-
تى جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ ئەزاسى؛ قەشقەر
ۋىلايەتلىك يازغۇچىلار جەمئىيىتىنىڭ ئىجرائىي ھەي-
ئەت ئەزاسى.

مۇندەرىجە

- 1 ۋە تەنگە مۇھەببەت
- 1 ساداقەت
- 2 ياشلىق
- 3 بىر نامەردنىڭ ئىقرارى
- 4 ھە جۈيى شېئىر يازسام
- 6 جاپانىڭ كەينىدە راھەت
- 6 بەختى كۈلگەن گۈل يېزام
- 9 قالامدى
- 9 ئاتا ئۇمىدى
- 11 ۋە تەنگە
- 12 چىن دوست دېگەن
- 13 مۇھەررىرنىڭ خىسلىتى
- 14 ئاچكۆز
- 14 ئىتتىپاقلىق كۈيى
- 15 ئانا تۇپراق
- 17 يېشىل ياپراق
- 18 مۇخبىر
- 19 ئايلىنىمەن پەرۋانە كەبى
- 20 شۇنداقمىدۇ تەقدىرى
- 20 باغۋەن شەنمگە

- 22 نە سىھەت
 23 ئۆچمەيدۇ ئىزىڭ
 24 جەڭچى ئوغلۇمغا
 25 ئۆزگىرىپ كەتكەن باشلىق
 29 تۆھمە تېچى
 30 قەشقەر قىزى
 31 ساڭا قەنت چاي تۇتار يارىڭ
 32 ئىجاد ئىشقى
 33 مۇغەبەر «ياۋاش»
 35 مىراس
 35 گۈلزارىم ۋە تەن
 36 ئۆچمەس مەشئەل
 38 يولدا
 38 ھايات شامىم سەن ئۈچۈن كۆيەر
 39 ئىككىمىز
 40 ئەيىبىسىز دوست ئىزدەسەڭ
 41 ئانا يۇرت مۇھەببىتى
 44 مۇقام شادلىقى
 47 ياشايدۇ ئۇزاق
 48 ئۆتۈنەي ساڭا
 49 چايدان ۋە پىيالە
 49 سۇيىمقەستچى
 49 ئىناق بولماي سائادەت يوق
 50 جېنىم ئانا، نەگە كەتتىڭىز
 51 باھار ئىلھامى
 52 شائىر روھى ئەلنىڭ قەلبىدە

- 54 قەشقەر شەھەر سەن قانچىلىك نەپكە
- 55 توزۇماس گۈل ئاچتى چېچەك
- 56 توختا تمايمەن قەلەمنى ھەرگىز
- 57 ئىل ئىشقىدا
- 59 مەيلىمۇ
- 60 توزۇماس چېچەكلەر
- 63 كۆز تەگمەسۇن
- 64 مۇھەببىتىڭ راست بولسا ئىگەر
- 65 ئۆتەر مەنمۇ ئالەمدىن شۇنداق
- 66 سەھرا ئوغلەمەن
- 67 بىلىڭنىڭدىن بىلىمىڭنىڭ كۆپ
- 68 دوستۇمغا جاۋاب
- 68 «قەشقەر گۈلزارى»غا
- 70 پاكلىق
- 71 يىلدا ئەمەس، ئۆزۈمدە ئەيمىب
- 72 ياشىيالايمەن جاھاندا سەنسىز
- 73 قارىغا يىنىڭ خىسلىتى
- 74 دوختۇر دېگەن سەندەك بولسا
- 74 كۈلكە ۋە يىغا
- 75 ئادەمىي شەيتان
- 76 كەتتىڭ
- 77 ھايات قەدرى
- 78 قىيان
- 79 بىر مۇھاجىرنىڭ كۆز يېشى

- 81 ۋەرەپشان سۆيگۈسى
- 82 بىر باشلىققا تېز سىزما
- 83 بىر يىگىتنىڭ ھەسرەتى
- 86 يۈرەك
- 86 چىن دوستلۇق
- 87 ئۆرلە، چارباغ
- 88 سەن يەكەننىڭ بىر ياقۇت كۆزى
- 90 دۇبائىلار ۋە پارچىلار

ۋە تەننىگە مۇھەببەت

يۈرەك ناخشايدا كۈيلەيمەن ۋە تەننى - ئىپتىخارلىق
باھارنىڭ پەيزىگە چۆمگەن مۇقەددەس گۈل دىيارىمنى.

ئۇنىڭ مېھرى تولۇپ ئاقتى تومۇرۇمدا گويا قاندەك،
ئۇرغۇتۇپ تەن - ۋۇجۇدۇمدا ھېسابسىز كۈچ - مادارىمنى.

ئۇنىڭ ھەرتال گىياھسىغا چىكىلگەن چىڭ يۈرەك رىشتىم،
كۆزۈم قارىچۇقىدەك ئاسراپ ئۆتەرمەن بۇ نىگارلىقنى.

مېنى ئۇ بۇيرۇسا نەگە شۇ يەردە مېۋە بەرگەيمەن،
مۇشەققەتكە بويۇن ئەگمەي ئورۇنلاپ دىل قارارىمنى.

يىللىق ھەرقاچان ئۆچمەس يۈرەكتە گۈل دىيارىمىشقى،
ئېزىتقۇ ياندۇرالمىدى ئۇنىڭدىن ئىختىيارلىقنى.

1988 - يىلى، پانۇۋار.

ساداقەت

يولۇڭغا قاراپ تەلۈردۈم نىگارە،
گۈزەل ۋە سىلىڭگە بولۇپ ئىنتىزار.

تارتساممۇ جاپا كەچمەيمەن سەندىن،
قىلىمەن مەڭگۈ ساڭا جان نىسار.

پەرۋانە بولدۇم سېنىڭ ئىشىقىڭدا،
ئىشەنگەن ماڭا بۇ يۈرەك سۆزۈم.
گەردىدارىڭغا يېتەلمەي ئۆلسەم،
كېتەرەن داغدا يۇمۇلماي كۆزۈم.

ۋىجدان يولىدا ئۆلۈشكە رازى،
دىلىمدا ساڭا بولغاچ ساداقەت.
قۇتقازغىن تېزراق ھىجران دەردىدىن،
مەندە قىلىچىلىك قالىمدى ئاقەت.

1988 - يىل، فېۋرال.

ياشلىق

ئىنسان ئۆمرىنىڭ باھارى ياشلىق،
كېتىپ قالار ئۇ تۇرالماي ئۇزاق.
قىراۋ قونىدۇ چېچىڭغا ھامان،
قانۇنىيەت بۇ ئەزەلدىن شۇنداق.

گىمكى ياشلىقتا ئۆگەنسە بىلىم،
ئىلار دىلدا ئۇ مۆھۈر باسقاندا.
(غۇرلىنار ئادەم قەلبى بىلىمدىن،
قاراڭغۇ ئۆيگە چىراغ ياققاندا).

ئۆگەن، ياش دوستۇم، ئىجتىھات بىلەن،
بىكار ئۆتكۈزمەي غۇنچە چېغىڭنى.
تولدۇر ئىلىم - پەن، ئېسىل خىسلەتنىڭ
قىزىلگۈلگە ھايات بېغىڭنى.

1988 - يىل، مارت.

بىر نامەردنىڭ ئىقرارى

ئەل - جامائەت كۆرگەندە مېنى،
پىچىرلىشىپ «نامەرد» دېيىشەر.
سورۇنلاردا قىزىغان پاراڭ،
مەن كەلگەندە جىممىپلا كېتەر.
قورسىقىمدا «ھۇنىرىم» تولا،
ئەگە بارسام تېنەپ قالمايمەن.
باش ئېگىمەن ياماننى كۆرسەم،
ياۋاشلارنى كۆزگە ئىلمايمەن.
تۈز سەپسە كىم يارامغا مېنىڭ،
چاۋىسىنى يايىمەن چىتقا.
بى ھاجەتتۇر مېنىڭدىن رەنجىش،
خۇيۇم خۇددى ئوخشايدۇ ئىتقا.
تۈز كورلۇقۇم ھەممىگە ئايان،
چاقىمەن ئاش بەرگەن قازاننى.
كەلتۈرىمەن ۋاپاغا جاپا،
نەپ ئۈچۈنلا سېتىپ ۋىجداننى.

سۆزۈمگە ھېچ قۇلاق سالماڭ،
ھەقىقەتنى كۆردۈڭسەن يامان.

ئۆزۈڭنى بەك كۆرسىتىپ «ئادىل»
ئۆچ ئالمايمەن، دېسەڭمۇ، جەزمەن؛
تەتۈر قاراپ ماڭا دائىما،
زەربە بەردىڭ سەن بولۇپ خۇپسەن.

مېنى ئەجەب قىلىدىڭ سەن بىزار،
باشقا قىلغان ۋەدىدىن تېنىپ.
ئېيتتىم شۇڭا: «ساڭا مىڭ لەنەت!»
غەزەپ ئوتى يۈرەكتە يېنىپ.

يامان ئىشنى كۆرگەن چېغىمدا
قالمايدۇ ھېچ تاقىتىم مېنىڭ.
ھەجۋىي شېئىر يېزىپ قامچىلاش
ئەل ياقىتىرغان ئادىتىم مېنىڭ.

ھەجۋىي شېئىر يېزىشنى شۇڭا
باشلىدىمكى توختا تمايمەن ھېچ.
تۈزەتمەسەڭ ئىللەتنى، باشلىق،
قامچا ئۇرۇپ ئۇخلا تمايمەن تىنىچ.

1988 - يىل. ئاپرېل.

مېنىڭ ئاشۇ ئائەھلىلىكىم
سىڭىپ كەتكەن قېنىمغا شۇنداق.
ماڭىلا خاس خالايمى بەرگەن
«نامەرد» دېگەن بۇ ئۇنۋان - ئاتاق.
1988 - يىل، مارت.

ھەجۋىي شېئىر يازسام...

ھەجۋىي شېئىر يازسام كېزىتكە،
ئېلىۋالدىڭ ئۇنى ئۆزۈڭگە.
گۇناھ بولۇپ خالىس نىيىتىم،
سەت كۆرۈنۈپ قالىدىم كۆزۈڭگە.

يازغان ئىدىم ئىللەتنى قارغاپ،
نىچۈن ساڭا تەسىر قىلدى تېز؟
بىلىدىڭ ئۇنى، بىچارە باشلىق،
يۈرىكىڭگە قالدالغان بىگىز...

ھاجەت بىلەن بارسام قېشىڭغا،
ھەل قىلىمىدىڭ كۆرسىتىپ سەۋەب،
ئاسان ئىشىمۇ تەسكە ئايلاندى،
سەن بىلىمىدىڭ ساقلىسام ئەدەب.

بارماي دېسەم قېشىڭغا تېخى،
سەن شۇ ئىشقا چېتىقلىق ھامان.

جاپاننىڭ كەينىدە راھەت

يىگىت بولماق جاپانى بەك،
جاپاننىڭ كەينىدە راھەت.
ئۇنى يەڭمەي تۇرۇپ زىنھار
قۇچاق ئاچماس بەخت - ئامەت

تۆمۈر مەناسىنى بىلگەن،
تېرىدىن چۆلىنى باغ قىلغاي.
ئېتىزلاردىن ئېلىپ گۆھەر،
ئۇنى خاماندا تاغ قىلغاي.

يېتەر كۈتكەن مۇرادىغا،
كىمكى سۆيسە مېھنەتنى.
كىيەر بېشىغا ھۈرمەتتىن
ئۆمۈرلۈك تاجۇ - دۆلەتنى.

1988 - يىلى، ماي.

بەختى كۈلگەن گۈل يېزام

جامالىنى كۆرۈپ، گۈل يېزام،
يۈرىكىمگە تولدى ھايان.
سەندىكى زور ئۆزگىرىشلەرنى
كۈيلىرىمدە قىلاي نامايان.

ئون يىل بۇرۇن كەلگەن چېغىمدا،
كۆرۈنگەننىڭ كۆزۈمگە «دوزاخ»؛
گۈزەللىكتىن نەدە نىشانە،
غۇربەتچىلىك قۇچقان ھەممە ياق.

جۇت قاپلىغاچ ئۇچاغ بېغىنى،
بۇلبۇللىرىڭ ھەسرەت چېكىشكەن.
قونۇش ئۈچۈن دەرەخ تاپالماي،
قۇشلار رەنجىپ كۆچۈپ كېتىشكەن.

چەمقسا بوران قۇملار يۆتكىلىپ،
ئېتىزىڭنى قىلاتتى ۋەيران.
تىنىپ كەتكەچ ئېرىق - ئۆستەڭلەر
ئاقالمىغان سۇلارمۇ راۋان.

قۇم كەلكۈنى كەلتۈرۈپ ئاپەت،
دېھقانلىرىڭ قايقۇغا پاتقان.
دان ئالالماي تاغار تولغۇدەك،
نامراتلىقنىڭ دەردىنى تارتقان.

ئىللىق باھار نۇرىدا يۇرتۇم،
بەختىڭ كۈلۈپ ئېچىمىسەن چىراي.
جەننەت كەبى گۈزەل ھۆسنىڭدىن،
خىجىل بولار قۇياش بىلەن ئاي.

مەپتۇن بولۇپ گۈزەللىكىگە،
كەتكۈم كەلمەي كۆز تىكىپ قالدىم.
قەلبىمنى مەن قىلىپ ئاپپارات،
يېزام سېنى سۈرەتكە ئالدىم.
1988 - يىل، ئىيۇن.

قالمىدى

«ئاھ» ئۇرۇپ ئىشقىدا، يار، تەندە مادارىم قالمىدى.
زەپىرەگە سارغىيىپ، گۈلگۈن چىرايىم قالمىدى.

بىر بېقىپ جادۇ كۆزۈڭدە دىلىنى تەسلىم ئەيلىدىڭ.
پۇرقتىڭدە چەكمىگەن دەردۇ - پىغانىم قالمىدى.

مۇنچە قىيىنلىق ئىدىم سۆيىمەك سېنى بولسا نېسىپ،
ئىلتىپات ئەيلى ماڭا، چىداشقا ھالىم قالمىدى.

يوللىرىڭغا تەلمۈرۈپ سالىدىم پايانداز، ئەي نىگار،
كەل سەنەمدەك ناز بىلەن ھېچ ئىنتىزارىم قالمىدى.
1988 - يىل، ئاۋغۇست.

ئاتا ئۇمىدى

ئوغلۇم، سېنى خۇددى گۆچەتتەك
پەرۋىش قىلىپ قوشتۇم قاتارغا.

ئىشچانلىرىڭ تۆككەن تەر بىلەن،
يارلىپتۇ يېڭى مەزىرە.
يارلىپتۇ كۆز چاقناققۇدەك،
قۇچقىڭدا سانسىز مۆجىزە.

ئورمانلىرىڭ كۆككە بوي سوزۇپ،
بەرپا بوپتۇ بىر يېشىل سېپىل.
ئايلىنىپتۇ قۇملۇقلار باغقا،
مېۋىلىرى شۇنچىلىك ئېسىل.

سالالىشىپ ئېتىز - قىرلىرىڭ،
ياسلىپتۇ يوللار تۈز - ئۇدۇل.
قەد كۆتۈرۈپ تۇرۇپتۇ تاغدەك،
خامىنىڭدا چەشلىنىپ ھوسۇل.

بۇلىقىڭدىن كەۋسەرگە قېنىپ،
جىلۋە قىپتۇ ھەر گىياھ - ھەرگۈل.
قېتىپ سېنى كۈيگە - قوشاققا،
باغلىرىڭدا سايراپتۇ بۇلبۇل.

ئېرىقىڭدا ئېقىپتۇ سۇلار،
مەرۋايىتتەك چاچرىتىپ ئۈنچە.
ئوتقاش كەبى گۈل - چېچەكلىرىڭ،
ساغازىنىت قوشۇپتۇ شۇنچە.

ياشلىق چېغىڭ ئالتۇندىن قىممەت،
ئۆتكۈزۈۋېتىش ئۇنى بىكارغا.

ئاتاڭنىڭ بۇ سېنىڭدىن كۈتكەن
ئۈمىدىنى كۆڭلۈڭگە پۈككىن.
ئۈلگە قىلىپ ئەجدادلىرىڭنى،
ۋەتەن ئۈچۈن تەرىڭنى تۆككىن.

كۈرەشچان بول، مۈشكۈل ئالدىدا -
قورقۇپ، ۋاپىي قىلمىغىن ئالە.
ئايلاندۇرغىن چۆللەرنى باغقا،
ئېچىلدۇرۇپ ئەجرىڭدىن لالە.
ئوخشاش بولسۇن تىل بىلەن دىلىڭ،
چېچەكلە تىكىن ئېسىل خىسلەتنى.
ئەدەب-ئەخلاق يار بولسۇن ساڭا،
يۇقتۇرمىغىن ئەسكى ئىلىلەتنى.

ئېزىتقۇلار ئىشلەتسە ھىيلە،
ھوشيار بولغىن، چۈشمە دامغا.
داغ تەگكۈزۈمە ئۆمرۈڭدە ھەرگىز
ۋەتەننىڭ ئىپتىخارىغا.

ئالاقىش - ھۈرمەت ياغار شەنىڭگە،
بېغىشلىساڭ ئەلگە قەلبىڭنى.

نامىم ئەسلا ئۆچمەسۇن دېسەڭ،
تۆھپەڭ بىلەن خۇش قىل خەلقىڭنى.
1988 - يىل، سېنتەبىر.

ۋەتەنڭە

مېھرى ئىللىق باھاردىم ۋەتەن،
سۆيگۈنۈمسەن نىگارىم ۋەتەن.
پەرۋانە ئىمەن ئىشقىڭدا كۆيگەن،
تېنىمگە كۈچ، مادارىم ۋەتەن.

تىلغا ئالسام قۇتلۇق نامىڭنى،
ھۈرمىتىڭدىن سۆيۈنەر جېنىم،
دىل شاتلىقىم تېشىپ بۇلاقتەك،
تومۇرۇمدا جۇش ئۇرار قېنىم.

ئالەمدە يوق سەندەك گۈزەل جاي،
سەندىن خىجىل قۇياش بىلەن ئاي.
جەننەت كەبى تۇيۇلار ماڭا
بېغىڭ تۈگۈل سەندىكى چۆل، ساي.

باغلاندى چىڭ ساڭا دىل رىشتىم،
سەن ئۈچۈن ئوت - يالقۇندۇر ئىشقىم.
شەپقىتىڭدىن ئېلىپ كۈچ - قۇۋۋەت،
گاڭ - پولاتقا ئايلاندى جىسمىم.

يولۇقسىمۇ پالاكەتكە مۇبادا،
ئۆزىنى دەپ سېنى ئوتقا تاشلىماس.

چىن دوست دېگەن ساداقەتمەن، ياخشى ئەڭ.
دوستقا ئۇنىڭ دەريا كەبى كۆڭلى كەڭ.
شاھلىق تاجى كىيىگەندىمۇ بېشىغا،
سېنى دائىم ئۆزى بىلەن كۆرەر تەڭ.

چىن دوستلۇقنى قاتسام ناخشا - كۈيۈمگە،
شۇ كۈي ئارام بەخش ئېتەر كۆڭلۈمگە.
خۇشاللىقتىن بېشىم كۆككە تاقىشار،
كېلىپ تۇرسا ياخشى دوستلار ئۆيۈمگە.
1988 - يىلى، نوپاير.

مۇھەررىرنىڭ خەسلىتى

مۇھەررىرنىڭ قولىدىن چىقار،
تەھرىرلىنىپ ھېكايە، شېئىر...
تۈزۈتەر ئۇ نۇقسا نلىرىنى،
ھەر بىر قۇرغا سىڭدۈرۈپ ئەجىر.

سۆز كاندېدىن جاۋاھىرلارنى
ئاپتورلارغا ئۆتۈنۈپ بېرەر.
ئۇنىڭ يۈكسەك پەزىلىتىدىن
قەلەمكەشلەر دىلى سۆيۈنەر.

بەختلىك مەن سەنئە ۋە تىنىم،
نىمىتىڭ كۆپ، قوينۇڭ بولغاچ كەڭ.
ھاياتىمنى - ئۆمرۈمنى ئاتا،
گۈللەي سېنى قىلىپ كۈرەش - جەڭ.

قارارم شۇ دىلدىكى مېنىڭ،
جەزمەن رازى قىلىمەن سېنى.
ئۆز بۇرچۇمنى قىلىمىسام ئادا،
سەنمۇ ئوغلۇم دېمىگىن مېنى.
1988 - يىلى، ئۆكتەبىر.

چىن دوست دېگەن...

چىن دوست دېگەن كۈن چۈشكەندە بېشىڭغا،
ھازىر بولۇر شۇ دەم چوقۇم قېشىڭغا.
دەرمان بولۇپ ھەرقاچان ئۇ دەردىڭگە،
توپا سالماي ھەرگىز سېنىڭ ئىشىڭغا.

چىن دوست دېگەن جان - دىلىدىن كۆيۈنەر،
شەرەپ قۇچساڭ پەخىرلىنەر، سۆيۈنەر.
گېزى كەلسە ئۆزى تارتىپ چاپانى،
ساڭا راھەت - پاراغەتنى ئۆتۈنەر.

چىن دوست دېگەن يامان يولغا باشلىماس،
قىلىپ ساختا كۆزلىرىڭنى ياشلىماس.

مۇھەررىرنىڭ خالىس ئىش بىلەن
ئۆتەر شۇنداق ھاياتى - ئۆمرى.
چېچىدىكى ئاقنىڭ سىرى شۇ،
بىراق دائىم ياش تۇرار كۆڭلى.
1988 - يىل، نوپۇس.

ئاچكۆز

ھەممىسى مېنىڭ بولسىمكەن دەيدۇ،
يانچۇقۇمغا پۇل تولسىمكەن دەيدۇ.
ئالەمدە پەقەت ئۆزۈملا ياشاپ،
باشقىلار تامام ئۆلسىمكەن دەيدۇ.
1989 - يىل، نېزىل.

ئىتتىپاقلىق كۈيى

ۋەتەن گۇيا بولسا بىر دەرەخ،
ياپرىقى بىز ئۇنىڭ ھەر مىللەت.
باغلانغان چىڭ دوستلۇق رىشتىمىز،
ئۆزۈلمەيدۇ ئەبەدىلىككە بەد.

جىمى مىللەت بولدۇق بىر گەۋدە،
روناق تاپتى بۇ گۈزەل ھايات.
بۇ دوستلۇقنى چىڭىتقان تارىخ،
بار بۇ ھەقتە پولاتتەك ئىسپات.

بولغاچ بىزدە بۇزۇلماس بىرلىك،
ئېچىلدۇردۇق دوستلۇق گۈلىنى.
چىڭىتتۇق بىز بوران - چاپقۇندا،
بەختىمىزنىڭ ئالتۇن ئۇلىنى.

ئىتتىپاقلىق بولدى بىزگە كۈچ،
توسقۇن يېرىپ ئاشتۇق تاغ - داۋان.
ئىزىمىزدىن ئۇندى گۈل - چېچەك،
پەرۋاز قىلدۇق شۇڭقاردەك ھامان.

ئىلگىرىلەتتۇق تارىخ چاقىنى،
مۇرىنى بىز تېرەپ مۇرىگە.
ئەجرىمىزدىن پۈركەيمىز مەڭگۈ
ھۈز ۋەتەننى زەپەر گۈلىگە.
1989 - يىل، مارت.

ئانا تۇپراق

ئەي قەدىردان ئانا تۇپرىقىم،
ئالتۇن زەررە ئەي پەرىسىيە.
ھەر بىر گىياھ، ھەر بىر تېشىڭغا
مەندە چەكسىز سۆيگۈ - ئىشتىياق.

مەن تۇغۇلدۇم سېنىڭ باغرىڭدا،
تاغۇ - تاشلار كىرىشتى تىلغا.

ھەر زەررەگە سىڭدۇرۇپ چىقىم،
كۈلۈپ تۇرغان شېرىن جېنىمنى.

قىلىمەن بۇ بۇرچۇمنى ئادا،
چا نالساممۇ تۆكمەي يېتىمىنى.
ئاھ، سېنى دەپ ئۆلسەم ياتارمەن،
كۆكرىكىڭگە قويۇپ بېشىمنى...

1989 - يىل، ئاپرېل.

يېشىل ياپراق

يېشىل ياپراق، ھەر باھاردا سەن
تەبىئەتكە بېرىسەن زىننەت.
كۆرۈنىدۇ سەن بىلەن جاھان
گويا تىلىسىم، گوياكى جەننەت.

غۇر - غۇر چىققان مەيىن شامالدا
شىلدىرلىشىپ ناخشا ئېيتىسەن.
كۈيۈك بىلەن سانسىز دىللارغا،
شۇنچە ھۇزۇر بەخش ئېتىسەن.

يېشىل ياپراق، ئەي يېشىل ياپراق،
باھار، يازنىڭ گۈزەللىكى سەن.
تۆكۈلسەڭمۇ شېخىڭدىن يەنە
ئانا يەرنى ماكان ئېتىسەن.

1989 - يىل، ئاپرېل.

نۇرلىرىڭدا يۇدۇڭ تېنىمنى،
ئۇيۇل گەۋدەڭ ئورنىدى دىلغا.

چىمەنلىرىڭ پۈركەيدۇ سۆيگۈ،
مىسلى ئاتەش ھەر بىر تىنىقىم.
كۈچكە تولدۇم ئىپار ھىدىڭدىن،
قۇياش يۇرتى ئىككى زىنىقىم.

شولا سۆيگەن ۋادىلىرىڭدا
سەپەر قىلدىم ئىشقىمنى تاۋلاپ.
ھۆسنىڭ ئۈچۈن ئاساي تىلتۇمارە
تىلىسىملارنىڭ باغرىنى داغلاپ.

بىر تال داننى چاچتىم مەن ساڭا،
جېنى ئۈچۈن چىقتى مىڭلاپ دان.
مۆجىزىدىن تۆرەلدى ناخشا،
ناۋالاردىن ياپراپ كەتتى جان.

ھېكمەتلىرىڭ ئەقلىمگە كۈل تاج
مېھرىڭ ماڭا ئورناتتى قانات.
بەختىم مېنىڭ ئۇچار ھەر كۈنى
ئوت تەپتىڭنى ھېس قىلىسام، ھەيھات!

ئەي قەدىردان ئانا تۈپرىقىم،
ساڭا بەردىم روھىم - قېنىمنى.

مۇخبىر

مۇخبىر دېمەك سەزگۈر ۋە ھوشيار،
جەمئىيەتنىڭ قۇلقى، كۆزى.
قەلى ئۇنىڭ تۈگمەس بۇلاق،
دىلغا ياقار ھەر قىلغان سۆزى.

گۈل - چېچەكتىن ھەسەل ھەرىسى
خۇددى شىرنە يىغقاندا ھامان.
ئەلگە بېرەر مەنىۋى ئوزۇق،
ئەجرى بىلەن مۇخبىر ھەر زامان.

تۇرمۇش - دېڭىز، مۇخبىر ئۇنىڭدىن
مەرۋايىتلار سۈزگۈچى غەۋۋاس.
شۇ يولدا ئۇ تىرىشار دائىم،
شۇ يولدا ئۇ ئىزلىنىپ تالماي.

گاھى كېزەر كەڭ دالانى ئۇ،
گاھى ھالقىپ ئۆتەر داۋاندىن.
ئۇ يەتكۈزەر ئەلگە خۇش خەۋەر،
مەكتەپ زاۋۇت، ئېتىزدىن، كاندىن...

ئۇنىڭدا بار يۈكسەك ئىرادە،
ئۆز بۇرچىنى ئادا قىلىشقا.

مۇخبىر يازسا ئەلنىڭ ئىشىنى،
مەن مۇخبىرنى يازماي نېمىشقا!
1989 - يىل، ئىيۇن.

ئايلىنىمەن پەرۋانە كەبى

لاپ ئەمەستۇر، نىگارم، سېنى
گۈزەللىكتە پەرىزات دېسەم.
قىلمۇۋالدىڭ مېنى مەھلىيا،
چىدالمايمەن بىردەم كۆرمىسەم.

يارلىمىسەن شۇ قەدەر بەرنا،
خىجىل سەندىن كۆكتە ھىلال ئاي،
ياشالمايمەن دۇنيادا سەنسىز.
بولغاچقا سەن ئوماق، خۇش چىراي.

ئېسىۋالغىن بوينۇڭغا تۇمار،
ئەنسىرەيمەن تەگمىگەي دەپ كۆز.
ئايلىنىمەن پەرۋانە كەبى،
ئۇچراشقا ئىشقا تىلغا كەلمەس سۆز.

دىلىمدىكى ئوتلۇق تىلەكنى
دېمىسەممۇ ئۆزۈڭ بىلمىسەن.
بىلىپ تۇرۇپ نېچۈن، ئەي جانان،
ناز ئىلىكىدە قېچىپ يۈرسەن.

مەجنۇن كەبى ئىشقىمىدا كۆيۈپ
يۈرمەكتىمەن كۆزۈمنى ياشلاپ.
كۈل قىلىشقا چىدايسەن قانداق
مېنى ھىجران ئوتىغا تاشلاپ!
1989 - يىل، ئىيۇن.

شۇنداقمىدۇ تەقدىرى

سۇ تەكتىگە بېلىقچى
تورنى سېلىپ ئاۋارە.
جاننى ئالدى ئالغانغا،
بېلىق دېگەن بىچارە.

قاچىسىمۇ گەر تۇتۇلۇش
ئىكەن ئۇنىڭ تەقدىرى.
قۇتۇلۇشقا يوقمىدۇ
بىرەر چارە - تەدبىرى.
1989 - يىل، ئىيۇن.

باغۋەن شەنىگە

جاھاندا ئەڭ شەرەپلىكتۇر باغۋەن دېگەن نام.
قەدىرلەيدۇ ئۇنى مەڭگۈ جاھانئەت - ئاۋام.

ئۆز كەسپىگە باغلىماچ ئۇ دىلدىن ئىشتىياق،
غۇنچىلارغا ئۆگىتىدۇ دائىم دەرس - ساۋاق.

باغۋەن دەيدۇ: «شەرەپ ماڭا كۆچەت ئۆستۈرسەم»
شۇ كۆچەتلەر مېۋە بەرسە بولار چوڭ تۆھپەم...

شۇ يولدا ئۇ چەكتى جاپا، قىلىمىدى نالە،
ئۇنىڭ باسقان ئىزلىرىدىن ئېچىلدى لالە.

دوسكا ئالدى بولدى ئۇنىڭ شەرەپ مۇنبىرى،
شۇ مۇنبەردىن ئۇ بىر دەممۇ كەتمىدى نېرى.

شۇ مۇنبەردە ئۆتتى ئۇنىڭ ئوتتۇز بەش يىلى،
شۇ مۇنبەردە كەتتى يا يراپ يۈرىكى - دىلى.

شۇ مۇنبەردە چېچەكلەتتى ئىلمۇ ھېكمەتنى،
شۇ مۇنبەردە تاپتى بۈيۈك شانۇ شۆھرەتنى.

شۇ مۇنبەردە قوشتى ئەلگە ئۇلۇغۋار تۆھپە
(ئاچتى تارىخ بەتلىرىدە يېڭى سەھىپە).

پەن - مەرىپەت گۈلزارىدا قاقتى ئۇ قانات،
نېسىپ بولدى ئاڭا شەرەپ - مەنىلىك ھايات.

ئۇنىڭ نامى پەخمىرلىكتۇر ھەر يۈرەك - دىلدا،
جاراڭلايدۇ ناخشا بولۇپ ئىش ئىزى ئىلدا.

1989 - يىل، سېنتەبىر.

نەسىھەت

بىر كەچتە قوشنامنىڭ كىرىپ ئۆيىگە،
بىر يىگىت قولىدا كۆردۈم چىلىمنى.
بۇنىڭغا غەزىپىم قوزغالدى بىردىن،
ئېچىنىش ھېسلىرى چۇلغاپ دىلىمنى.

قارىسام قوشنامنىڭ ئوغلى ئىكەن ئۇ،
تونۇيالماي قاپتىمەن كىيىنگەچ غەيرىي.
چاچلىرى دەۋرىشتەك گەدەنگە چۈشكەن،
ئويلىدىم بۇ ئىشنىڭ نېمىدۇ سىرى.

دېدىم مەن ئۇنىڭغا تىكىلىپ شۇئان:
«قايسى دەرد بۇ كويغا سېنى سالغاندۇ؟
سەن كىچىك تۇرۇپلا چىلىم شوراشقا،
ئېيتقىننا، نېمىلەر سەۋەب بولغاندۇ؟»

دېدى ئۇ: «دەردىم يوق مېنىڭ قىلچىلىك،
بىلىشىڭىز بولدۇممەن ئاتامغا ۋارىس.
چېكىشىم تاماكا، ئىچىشىم ھاراق،
بۇ ياشلىق دەۋرانىم ئۆتمەكتە قالىتىس.»

دېدىم مەن: «ئاتاڭنىڭ ۋارىسى بولساڭ،
سەن ئۇنىڭ ئەدەبلىك ئىشىنى ئۆگەن.

ئاقىۋەت پۇشايمان يىغلىتار سېنى،
بەگباشلىق ئېتىغا سالمىساڭ يۈگەن.»
1989 - يىل، سېنتەپر.

ئۆچمەيدۇ ئىزىڭ

كىتابىمنى ئالسام قولۇمغا،
ئابدۇخالىق ئۇيغۇر — مەرد ئوغلان؛
كۈندەك چاقناپ يارقىن ئوبرازىڭ،
كۆز ئالدىمدا بولدى نامايان.
تۇغۇلدۇڭسەن ۋەتەن قوينىدا،
ساغلام، تېتىك ئۆسۈپ يېتىلىدىڭ.
تاۋلىنىپ جەڭ - كۈرەش قوينىدا،
ئىنقىلابىي سەپكە قېتىلىدىڭ.
دېدىڭ: «كەلمەس بەخت ئۆزىچە،
كۈرەش قىلماي، تۆلىمەي بەدەل.»
ئاشۇ روھتىن ئېلىپ كۈچ - قۇۋۋەت،
ئىنقىلابقا باغلىدىڭ چىن بەل.
يېزىپ ئەشئار جاسارەت بىلەن،
غەپلەتتىن سەن ئەلنى ئويغاتتىڭ.
لەپىلىدىتىپ بىرلىك تۇغىنى،
جەڭ ئوتىنى راسا ئۇلغايتتىڭ.
يىراقلارغا تاشلىدىڭ نەزەر،
كۆز ئالدىڭدا پارلاپ كېلەچەك.
ۋەتەن ئۈچۈن باسقان ئىزىڭدىن.

تاپانچا ئېتىپ «دۈشمەن» نى يەگۈسەن.
ئۆزۈڭچە بەكمۇ خۇشال بولاتتىڭ.
ئۇمىد چېچىمىڭ ئېچىلدى بۈگۈن،
جەڭچى بولدۇڭسەن پەخىرلەن ئوغلان!
ئۆستۈرۈپ يۈكسىك ماھارىتىڭنى،
زەپەر كۆكىدە ئەيلىگەن جەۋلان.
ئاقلا ئوغۇللۇق بۇرچۇڭنى جەزمەن،
كۈتمەكتە سېنى شانلىق ۋەزىيە.
ئەجدادلىرىڭنىڭ بېسىپ ئىزىنى،
كۈرەش - جەڭلەردە ياراتقىن تۆھپە.
ئەلنىڭ ئىمشەنچى تاغدەك يۆلەنچۈك،
ياۋدىن ھەر قاچان قوغدا ئېلىڭنى.
ۋەتەنگە ئەگەر قىلساڭ ئاسىيلىق،
ئەجەل سىرتىقى بوغار گېلىڭنى.
1990 - يىل، ئاۋغۇست.

ئېچىلدۇردۇڭ تۈزۈماس چېچەك.
تەتۈر قۇيۇن سېلىپ ۋەھىمە،
ئايلا نسىمۇ بېشىڭدا دائىم؛
قەلىمىڭدىن ئوت ئاچتىڭ ياۋغا.
جۈرئەت بىلەن، يېمەستىن ۋايىم.
سەندە بولغاچ غەيرەت، ئىرادە،
مۈشكۈللەرنى يەڭدىڭ ھەر قاچان.
سېنى قىلچە قورقۇتالمىدى،
تەھدىت، قىيناش، قاراڭغۇ زىندان.
باش ئەگمىدىڭ دۈشمەنگە پەقەت،
تەڭلە نسىمۇ بويىنۇڭغا قىلىچ.
جان بەردىڭسەن ئەركىنلىك ئۈچۈن،
ۋە لېكىن سەن زارلانمىدىڭ ھېچ.
كېتىپ قالدىڭ ئەجەب بى مەھەل،
كۈرەش ئەھلى قېلىشتى داغدا.
ياش تۆكۈشتى سېنى تۇغقان ئەل،
بۆلبۈل ئېيتتى مەرسىيە باغدا.
باتۇرلۇقتىن تارىخ بېتىدە.
قالدۇردۇڭسەن مەڭگۈ ئۆچمەس ئىمزە.
سېنى ئەسلەر زامانىدىن زامان
ۋەتەندىكى مىليون ئوغۇل - قىز.
1990 - يىل، ئىيۇل.

جەڭچى ئوغلۇمغا

ئوغلۇم، دائىم كىچىك چېغىڭدا
جەڭچىنى دوراپ مەشىق قىلاتتىڭ.

ئەلنى ئالدىدىڭ سېلىپ ئېمىزگە.
زېرىكتۇق بەكمۇ قۇرۇق سۆزۈڭدىن.

دەردمەن زارىغا سالىمىدىڭ قۇلاق،
شۇڭا ئىشىڭدىن چىقتى كۆپ چاتاق.
«ئاكاي قارىغاي بىرىنچى مەن» دەپ،
قىلمىشلىرىڭدىن ئالىمىدىڭ ساۋاق.

يۇقىرىغا سەن قىلىپ خۇشامەت،
تۆۋەنگە ئازاب سالىدىڭ داۋامەت.
دېدىڭ: «مەن باشلىق، خىزمەتچى - چاكار
قىلمىشى زۆرۈر ماڭا ئىتائەت.»

ياسىدىڭ كاتتا قورۇ - ئىمارەت،
تۆۋەنگە سېلىق سېلىپ كارامەت.
توشۇلدى ھەقىسىز ياغاچ، خىش، سېمونت...
زورلۇق - زۇلۇمدىن بەردىڭ بىشارەت.

ئوغلۇڭنىڭ تويى بولسا تەبرىكلەپ،
شەھەر - بازاردىن ياغار سوۋغات - رەخ،
يېزىلاردىن قوي كېلەر مەرىشىپ،
ھىمدارلار پۇل يىغىپ كېلەر نەخ.

ياتساڭ «ھېرىقىپ كېسەل بوپتۇ» دەپ،
قەنت، ناۋات، ھەسەل ئېلىپ كېلىشەر.
قۇرۇق كەلگەنگە ئالىيار كۆزۈڭ،
«ئۆلگىن!...» دەپ قاغاپ، خوش دەپ كېتىشەر.

ئۆزگىرىپ كەتكەن باشلىق

(ساتىرا)

سەن بىر دېھقاننىڭ پەرزەنتى ئىدىڭ،
ئۆسۈپ يېتىلىپ رەھبەر سايلاندىڭ.
خەلق، ۋەتەن بەرگەن مەرتىۋە - شاندىن
سۆيۈنۈپ دىلىڭ بەكمۇ شادلاندىڭ.

دېگەنتىڭ: كۆپكە يەتكۈزىمەن، نەپ،
بولغاچ دىلىمدا ئەلگە مۇھەببەت.
مېھنەت - ئەجرىمدىن چېچەك ئېچىلار،
قورقۇتالمايدۇ مېنى مۇشەققەت.

باشتا ۋەدەڭگە قىلىدىگىسەن ئەمەل،
ئاتاندىڭ ياخشى ئىشلەپ بىر مەھەل.
ئاممىنى رازى قىلىدىڭ تۆۋەندە،
چىگىش ئىشلارنى قىلىپ توغرا ھەل.

تۆھپەڭنى قىلچە قىلمىغا ئىتىڭ پەش،
ۋە لېكىن بۇزدى سېنى تەخسىكەش.
پايدا ئالدىم دەپ ئۆزگىرىپ كەتتىڭ،
بۇ ئىشنىڭ قىلدى كۆڭلىمىزنى غەش.

بىزار قىلىدىگىسەن خەلقنى ئۆزۈڭدىن،
ياخشىنى يىراق قوغلاپ كۆزۈڭدىن.

خەپرەت - لەنەتكە كۆمۈلۈپ قالدىڭ،
ئويلاپ ئىش قىلماي ئەۋلاد - نەسلىڭنى.
1990 - يىل، سېنتەبىر.

تۆھمە تېچى

ئاقنى قارا دەپ يېزىپسەن، كۆردۈم،
بىر غەيرىي سۈرەت سىزىپسەن، كۆردۈم،
ئەقلى - ھوشۇڭدىن ئېزىپسەن، كۆردۈم،
بولغاچ نىيىتىڭ يامان، تۆھمە تېچى.

ساڭا ماس ئىكەن تاللىغان ھۈنەر،
يوشۇرۇن ساقلاپ يۈرۈپسەن خەنجەر،
كۈلدۈڭ دوستلارغا يۈزلەنسە خەتەر،
قۇتراپ ئىچىڭدە چايان، تۆھمە تېچى.

چىكىر - خىيالىڭ قۇسۇر ئىزدىمەك،
ئىشىڭ يوقتۇر ھېچ ئۇنىڭدىن بۆلەك،
باردۇر سېنىڭدە بىر قارا يۈرەك،
چاپلىدىڭ دوستقا بۆھتان، تۆھمە تېچى.

بىرلىكنى بۇزۇپ تاپاي دەپ ھايات،
ئەلگە - مىللەتكە سالىدىڭ كۆپ زىيان،
بولدى ھەممىگە قىلمىشىڭ ئايان،
يوقتۇر مۈككۈدەك ماكان، تۆھمە تېچى.

بىلىپ قوي ئەمدى بازىرىڭ كاسات،
قارمىپ يۈرمە كۆپ پىتنە - پاسات.

ھارامدىن بايلىق - مۈلكۈڭ كۆپەيدى،
تەخسىكەش مەككە دوستۇڭ كۆپەيدى.
ساتتىڭ يۈزۈڭنى نەپسىڭنى كۆزلەپ،
يانچۇقۇڭدىكى پۇلۇڭ كۆپەيدى.

قالدى سەندە ئىنساب - دىيانەت،
ئەلنىڭ ھەققىگە قىلدىڭ خىيانەت.
ئىلىمىڭ كۆزگە سەپداشلىرىڭنى،
تەكەببۇرلۇقتىن باستى پالاكەت.

ماڭا ھېچ كىشى تېگەلمەيدۇ، دەپ،
«تاك» ئېتىپ ھەرگىز چېكەلمەيدۇ، دەپ.
سىغماي تېرەڭگە يوغىناپ كەتتىڭ،
تۇلپارلار ماڭا يېتەلمەيدۇ دەپ.

ساڭا ھەر قېتىم سالغاندا نەزەر،
نادانلىقىڭدىن ئەيلەيمەن ھەزەر.
سىڭىپ كېتەرەكەن يېسەڭ جىسمىڭغا،
«سوۋغات» دەپ بەرگەن بال يەڭلىغ زەھەر.

خۇدۇڭنى بىلىمى ئايلاندىڭ نەسكە،
ھوشۇڭنى تاپماي ئوخشىدىڭ مەستكە.
ئامەت قۇشلىرىڭ ئۇچقاندا باشتىن،
كۈن ئالمىقىڭ بىل چۈشىدۇ تەسكە.

ئۆزگىرىپ كەتتىڭ ئۇنتۇپ ئەسلىڭنى،
ئەلنى قاقشاتتىڭ كۆزلەپ نەپسىڭنى.

ياغار يۈزۈڭگە ھەرياندىن كاچات،
يول قويما سايغا دەۋران، تۆھمە تېچى.
1990 - يىل، سېنتەبىر.

قەشقەر قىزى

بويۇڭ زىلۋا، تىلىڭ چۈچۈك،
بۇلاق كەبى دىلىڭ سۈزۈك،
قولۇڭدا بار ئالتۇن ئۈزۈك،
ئايدەك خۇش خۇي قەشقەر قىزى.

چېچىڭ قۇندۇز، كۆزۈڭ خۇمار،
ياشناپ تۇرغان قەلبىڭ باھار،
ئۆستۈڭ گۈلدەك سەن بىغۇبار،
لەۋەن، خۇش بۇي قەشقەر قىزى.

مەجنۇن ئالەم نازۇك ئۆزۈڭ،
ئالما كەبى رەڭدار يۈزۈڭ،
قەنت - ناۋاتتىن شېرىن سۆزۈڭ،
كۈندەك خۇش خۇي قەشقەر قىزى.

سەن سۆيۈملۈك، سەن بەك ئوماق،
سەندە باردۇر گۈزەل ئەخلاق،
ساي ئىقبال ئاچار قۇچاق،
بولۇپ ھۈر توي، قەشقەر قىزى.

گۈلزاردىكى سەن بىر غۇنچە،
لېۋىڭ گويىا يا قۇت - ئۇنچە،
يارىشىپتۇ خالىڭ شۇنچە،
كۆكتە قۇرغۇي قەشقەر قىزى.

ھەربىر كۆرسەم ئويناپ يۈرەك،
دىلدارىم يوق سەندىن بۆلەك،
كۆڭلۈمگە يار ياخشى تىلەك،
باققىنا، ھوي قەشقەر قىزى.

1990 - يىل، ئۆكتەبىر.

سايغا قەنت چاي تۇتار يارىڭ

قاچان ئاچساڭ ھاياتقا كۆز،
شۇ ئان سۆيگۈ بولۇپ پەيدا،
بۇ ئالەمدە ئۆتەر ئۆمرۈڭ،
گۈزەللىككە بولۇپ شەيدا.

پېشا ئەڭدىن تۆكۈلسە تەر،
ئېچىلسا گۈل قاقاس سايدا،
كۈلۈپ قەنت چاي تۇتار يارىڭ،
پەرىزاتتىك بولۇپ پەيدا.

1990 - يىل، ئۆكتەبىر.

ئىجاد ئىشقى

ئىلھام قىزى كۆزىنى كىتىپ مازاپ،
قىستار مېنى يېزىشقا ھەردەم.
ئوينار شۇڭا كۈيىچى بۇلۇلدەك،
قەغەز ئۈزرە يۈگۈرۈپ قەلەم.

دېدى دوستۇم: «ياشىنىپ قالدىڭ،
ئارام ئالغىن، يازماي، ئەمدى بەس!
قاچانغۇچە رام قىلار سېنى،
جىم تۇرغۇزماي شۇ ئىشقى ھەۋەس.»

دېدىم: شېئىر جېنىمدۇر مېنىڭ،
شېئىر يېزىش ھەۋەستىن ئەمەس.
ئەگەر ئۇ راست ھەۋەس دېيىلسە،
بۇ ھەۋەستىن قالمىقىم بەك تەس.

ئەل ئىشقىدا تەۋرەتتىم قەلەم،
ئۆتۈپ يىللار ئاقاردى چېچىم.
مەي ھەۋىسى تۈگىگەن بىلەن،
شېئىرغا بەك كۈچەيدى ئىشقىم.

تۆھمەتلەرگە يولۇققا ئىدىمۇ،
يېزىپ ئەشتار، تۆكىمدىم مەن ياش.

سادىق بولۇپ پاك ۋىجدانىمغا،
نامەردلەرگە ئەگمىدىم ھېچ باش.

ئەل بىلەن بىر بولغاچ تىلىكىم،
يازدىم ئويلاپ ئەل ئويلىغانى.
تەڭلەنسۇمۇ بېشىمغا قىلىچ،
كۈيلىمىدىم ھەرگىز يالغانى.

1990 - يىل، نوپا.

مۇغەمبەر «ياۋاش»

زەپ مۇلايىم مۆمىنجان،
«ياۋاش» دەيدۇ كۆرگەنلەر.
يىراق قاچار ئۇنىڭدىن،
ئەھۋالىنى بىلگەنلەر.

كۆرۈنسۇمۇ ياۋاشتەك،
مۈڭگۈزى بار ئىچىدە.
مۈڭدەپ يۈرسە كۈندۈزى،
تام ياقىلار كېچىدە.

سالام بېرەر ھەممىگە،
ئېگىپ تۆۋەن بېشىنى.
تۈيدۈرماستىن ئەپلەيدۇ،
دالدىدا ئۆز ئىشىنى.

قىممىتىلاپ ھىد ئېلىپ،
ئاپسا مەينى - ھاراقنى.
ئىچىۋېرىپ بولالماي
چىقىرىدۇ چا تاقنى.

«ياۋاش» دەپ كىم بولسا دوست،
ئېلىۋالار ئالغانغا.
ئالداپ ھىيلە ئىشلىتىپ
دەستىنىدۇ قاپقانغا.

يالغانچىلىق ئۇنىڭكى
ياخشى كۆرگەن ئادىتى.
ئاقماي قالسا «ھۈنرى»،
قالماي زادى تاقىتى.

شۇمبۇيا ئۇرۇقىنى
چىچىپ ئادەم يولغا.
ياخشىلارنى تۈيدۈرماي
ئىتتىرىدۇ ئورغا.

بۇ مۇغەبەر «ياۋاش» قا
قالساڭ ئەگەر ئالدىنىپ.
يەسەن مىڭ بىر پۇشايمان.
كۆپ ئىچىدىن شاللىنىپ.

1991 - يىلى، يانۋار.

مىراس

مەن كۆز يۇمۇپ ياتقاندا، چوقۇم
بالىلىرىم ئاختۇرار ئىشكاپ.
چىقىمىسىمۇ مال - بىسات گەرچە،
چىقار يازغان بىر نەچچە كىتاب.

رەنجىپ قالار بالىلار، بەلكىم:
«دادام بىزنى ئويلىماپتۇ، - دەپ، -
يىغىپ بايلىق ھايات چېغىدا،
بىزگە مىراس قالدۇرماپتۇ» دەپ.

قالدۇراي دەپ تۈگىمەس بايلىق،
زەر - جاۋاھىر تىزغانلىرىم راست.
ۋەزنى ئېغىر تاغدەك ئالتۇندىن،
قىممەتلىكتۈر بۇ ئېسىل مىراس.
1991 - يىلى، يانۋار.

گۈلزارىم ۋەتەن

قۇچىقىڭ ئىللىق گۈلزارىم ۋەتەن،
ئىشقىڭدا كۆيدۈم دىلدارىم ۋەتەن.
نىمە تلىرىڭدىن قۇۋۋەتكە تولدۇم،
تېنىمگە دەرمەن - مادارىم ۋەتەن.

ئاشۇ كىتاب مەھمۇت بوۋامنىڭ
تۆھپىسىنى تۇرار ئەسلىتىپ،
ئالىمغا چەكسىز ئاشتى ھۆرمىتىم.
ئىخلاسلار بىلەن ئاڭا كۆز تىكىپ.

مەڭگۈ ئۆچمەس تارىخىمىزنىڭ
گۇۋاھچىسى شۇ بۈيۈك دىۋان.
جەۋھەرلىرى تۈرك تىلىنىڭ
ئۇندا روشەن قىلىنغان بايان.

ۋاراقلىسام ئاشۇ كىتابنى،
ھەر سۆزىدىن سۆيۈنەر دىلىم.
گۆھەردىنمۇ بىلىپ ئەتىۋار،
شۇ كىتابتىن ئالىمەن بىلىم.

ئېلىپ كەلدى ھازىرغا قەدەر،
ئاشۇ قامۇس ئالىم نامىنى.
تونۇتتى ئۇ پۈتۈن دۇنياغا،
مىللىتىمىز شەرەپ - شاننى.

جۇلالىنىپ تۇرار شۇ كىتاب،
بولۇپ مەڭگۈ ئۆچمەس نۇر - مەشەل.
پەخىرلىنەر ئۆز ئالىمىدىن،
بەختى كۈلگەن ئۇلۇغ ۋەتەن - ئەل.
1991 - يىلى، يانۋار.

تۇپرىقنىڭ ئالتۇن، تاشلىرىنىڭ گۆھەر،
ئورمىنىڭ گويىا بىر يېشىل سېپىل.
گۈل - گىياھلىرىنىڭ شىپالىق دورا،
ساپ ھاۋالىرىنىڭ ھاياتقا كېپىل.

مېھرىنىڭ دىلىمدا گويىا كىيىم يالغۇن،
شۇڭلاشقا ماڭا ئىلتىپاتنىڭ كەڭ.
ھايات - ماماتىم سەن بىلەن بىللە،
سەندىن ئايرىلىش ئۆلۈم بىلەن تەڭ.

1991 - يىلى، يانۋار.

ئۆچمەس مەشەل

كېلىپ بۈگۈن «ئازىغ» كەنتىگە،
سۈكۈت قىلدىم قەبرىگە قاراپ.
ھېسسىياتىم جۇش ئۇرۇپ دىلدا،
ئەزىمە يازدىم ئالىمغا ئاتا.

شۇ ئابىدە - قەبرى ئۈستىگە،
قويۇلۇپتۇ مۇقەددەس كىتاب *
شۇ تەۋھىد رەزىك - قىممەتلىك مىراس،
ئالتۇن كەبى تۇرۇپتۇ چاقناپ.

* كىتاب - «تۈركىي تىللار دىۋانى» كۆزدە تۇتۇلدى.

يولدا....

ماڭغان ئىدىم يولدا ئالدىراش،
بىر ئىت قاۋاپ چىقتى ھويلىدىن.
چىشلىمەكچى بولغانلىقىنى.
سەزدىم شۇ ئان ئۇنىڭ پەيلىدىن.

ئان تاشلىدىم ئىتنىڭ ئالدىغا،
قالدى مەخلۇق قاۋاشتىن توختاپ.
ئۇغۇ شۇنداق،

بەزى ئادەملەر
قايتۇ ئىتقا بەنەينى ئوخشاپ.

1991- يىل، مارت.

ھايات شامىم سەن ئۈچۈن كۆيەر

ۋەتەن، گۈزەل ھۆسنىڭگە باقسام،
چېچەك ئاچقان باغنى كۆرىمەن.
قىيالاردا توختاپ نەزىرىم،
قار-مۇز باسقان تاغنى كۆرىمەن،
ئاي، كۈن سۆيگەن ئەلۋەك باغرىڭدا
بەختىم كۈلگەن چاغنى كۆرىمەن،

ۋەتەن سېنى نېمىشقا سۆيىمەي،
ئانا قىلساڭ ماڭا قۇت-ئامەت.

قالدۇرار ئىز سەندە مەڭگۈلۈك،
ئوغلۇڭدىكى سۆيگۈ - ساداقەت.
ئەقىدەمدىن يانمايمەن ئەسلا،
چەكسەممۇ شۇ يولدا رىيازەت.

ۋەتەن ئۇلۇغ، ۋەتەن قەدىردان،
جاھاندا يوق ئۇنداق ۋاپادار.
ۋەتەن سۆيگەن ئەزىزدۇر ھامان،
بولماس شۇڭا ئۇ ھېچقاچان خار.
جاپا چېكىش مەن ئۈچۈن راھەت،
ۋەتەن ئۈچۈن بولۇپ پىداكار.

تۇزۇڭنى يەپ تۈز كورلۇق قىلغان،
ئىككى ئالەملىك نەزەردىن چۈشەر.
ئامىڭ سېتىپ يېگەن ساتقۇننىڭ -
ھايات شامى ۋاقتىسىز ئۆچەر.

پەرزەنتىڭمەن، ئەي ئۇلۇغ ۋەتەن،
ھايات شامىم سەن ئۈچۈن كۆيەر.
1991- يىل، مارت.

ئىككىمىز

ياخشى-يامان كۈنلەردە ئىناق ئىددۇق ئىككىمىز،
قىل سىغمايىتى ئارىغا ئامراق ئىددۇق ئىككىمىز.

تاپساق ئەگەر بىر ئانىنى ئوشتۇپ يەيتتۇق تەڭمۇ تەڭ،
خۇشاللىق ھەم قايغۇدا ئورتاق ئىدۇق ئىككىمىز.

بىرلىمە يىتتۇق پەس ئارزۇ- ھەۋەسلەرگە قىلچىمۇ،
خىزمەتلەردە مۇلايىم، سالىماق ئىدۇق ئىككىمىز.

ئوخشاتساق بىز دوستلۇقنى تاغدا ئۆسكەن چىنارغا،
بىر يىلتىزدىن سۇ ئىچكەن ياپراق ئىدۇق ئىككىمىز.

كىيىپ مەنسەپ تاجىنى كەتتىڭ ئەجەپ ئۆزگىرىپ،
شۇ سەۋەبلىك ئۆز يولغا ماڭماق بولدۇق ئىككىمىز.
1991- يىل، ئاپرېل.

ئەيىبىمىز دوست ئىزدەسەڭ

سەن بىلەن ئۇچرىشىپ قالسام ھەر قېتىم،
دوستلارنىڭ كەينىدىن قىلمىسەن غەيۋەت.
ھېچ كىشى يارىماس ئالدىڭدا سېنىڭ،
ئۆزۈڭگە - ئۆزۈڭلا يارايىسەن پەقەت.
مۇبادا ئەيىبىمىز دوستىنى ئىزدەسەڭ،
ياشىغىن يىگانە ئەبەدىلىككە بەت.

1991- يىل، ئاپرېل.

ئانا يۇرت مۇھەببىتى

ئۆزى ئۆسكەن ئانا يۇرتىنى
يۈرەكلىرىدىن سۆيىدۇ ھەركىم.
ئۇنىڭ مېھرى-ئىشقى ئوتىدا
پەرۋانىدەك كۆيىدۇ ھەركىم.

گۈل دىيارىم گۈزەل قاغىلىق،
شۇڭا سېنى كەلدىم سېغىنىپ.
ھىجراننىڭدا ئوغلۇڭ ھەر قاچان
ئامەت تىلەر ساڭا تېۋىنىپ.

چىمەنلىرىڭ بولدى پايانداز،
بوسۇڭغا باسقاندا قەدەم.
تۇپرىقىڭنى سۈردۈم كۆزۈمگە،
شادلىق يېشى تۆكۈلدى شۇ دەم.

مەرھابا، ئەي شائىر ئوغلۇم، دەپ
ئاچتىڭ ماڭا سەن ئىللىق قۇچاق.
بەخش ئەتتى دىلخانەمگە نۇر،
بەرق تەجەللى ياندۇرغان چىراغ.

يېشىل ۋادا، گۈلگۈن سەھىرىنىڭ
دېماغلارغا ئۇرار ئىپار ھىد.
تۇيۇلىدۇ قوينۇڭدا ھەركۈن
بولغان كەبى خۇشال بايرام، ھېيت.

كۈزەللىكنىڭ شاھىدەك گويا
پۈركىنىپسەن گۈللەرگە بېغىم.
كۆرۈپ ئىزىم چۈشكەن تۇپراقنى
ئەسكە كەلدى بالىلىق چېغىم.

ھەر باھاردا ئالما، ئانارلىق
باغلىرىڭدا ئېچىلسا چېچەك؛
ئوينايىتىم شاد دوستلىرىم بىلەن،
گۈلزارلىقتا قوغلاپ كېيىنەك.

ئال چىۋىقنى ئات ئېتىپ مىنىپ،
ئېتىز بويلاپ چاپاتتىم ھەريان.
زۇمرەت كەبى كۆلچەكلىرىڭدە
سۇ ئۈزەتتىم بولۇپ بېلىجان.

كىرگىنىمدە مەكتەپ قوينىغا،
ئۇستازلىرىم بەردى دەرس-ساۋاق.
ئۆگەندىم مەن ئىلىمۇ ئىرپاننى
دېلىدا يېنىپ ئوتلۇق ئىشتىياق.

قۇياش كەبى ئىلىم-مەرىپەت
نۇرلاندۇردى كىرىسىز قەلبىمنى.
پەيدا بولدى ئىجادقا ھەۋەس،
كۈيلىدىم مەن ۋىسال-بەخلىمنى.

شا ئىرلىقنىڭ تۇنجى قەدىمى
يۇرتۇم سەندە باشلانغان دېھنەك.
تىنىم تاپماي گۆھەرلەر قېزىپ،
ئېچىلدۇردۇم ئىجادتىن چېچەك.

سەندە ئۆتكەن سەبىي چاغلىرىم
كۆز ئالدىمدىن كەتمەيدۇ پەقەت.
بالىلىق ھېس ئوقچۇپ، كۈۋەجەپ،
كۈي كۈيلەيدۇ ئەبەدىلئەبەد.

دەدارلاشماي ئۆتتى تالاي يىل،
ئۇنتۇمدىم (ئۇنتالمايمەن ھەم).
تۇيۇلىدۇ ماڭا راھەتتەك
سېنىڭ ئۈچۈن رىيازەت جەكسەم.

ئۈزەلمەيمەن كۆزۈمنى سەندىن،
باقسام ساڭا ئەي ئانا تۇپراق.
مەپتۇن قىلار مېنى ئۆزىگە،
قىلىپ جىلۋە ھەر گىياھ، ياپراق.

ساڭا دىلدا چەكسىز ئىنتىلىش
مەشئەل كەبى تۇرىدۇ يېنىپ.
جۇش ئۇرىدۇ شادلىقىم مېنىڭ.
ئۆتسەم سېنى ناخشاغا قېتىپ.

بەھرى ئالدىم نىمە تلىرىڭدىن.
ۋۇجۇدۇمغا تولدى كۈچ-دەرمان.
رەقىبىلەرگە ئەگمەي بېشىمنى.
مۈشكۈللەردە تاۋلىدىم ۋىجدان.

سېنى سۆيىمەك بەختتۇر ماڭا.
مەن ئۈچۈن سەن جاندېنىمۇ ئەزەم.
ئۆمىدىڭنى ئاقلىيالىمىسام.
مېنى ئوغلۇم دېيىمىگەن ھەرگىز.
1991- يىل، ماي، قاغىلىق.

مۇقام شادلىقى

يەكەننى «مۇقام يۇرتى» دەيدۇ خەلق.
بۇ ئىسىم قويۇلغاندۇر يۇرتۇمغا خاس.
سۆيۈنەر بۇ ئىسىمدىن بارچە ئاۋام.
كەلكەچكە مۇبارەك نام بىزگە بەك ماس.

تۇغۇلۇپ يۇرتىمىزدا ئاماننىسا.
مۇقامنى جاراڭلىتىپ ئۆتكىنى راست.

مۇقامنىڭ ئىشقىدا ئۇ كۆيۈپ ئوقۇيدۇ.
بىر ئۆمۈر كۈمۈش تەرلەر تۆككىنى راست.

مۇقامغا ئەجنەبىيلەر سوزغاندا قول.
قوغدىغان ئاماننىسا جاننى تىكىپ.
ۋايىغا يەتكۈزگەن ئۇ مۇقاملارنى.
شۇ يولدا كېچە - كۈندۈز جاپا چېكىپ.

مەنلىك ئۆتكۈزگەن ئۇ ھاياتىنى.
يازغان كۆپ مەڭگۈ ئۆلمەس نادىر ئەسەر.
سەنئەتتىن مۇنار تىكلەپ شۆھرەت تاپقان
دىيارىم شۇنىڭ بىلەن پەخىرلىنەر.

بىلىمىز شۇ بىباھا مۇقام بىزگە
ئۇستازدىن تەۋەرىۋك بوپ قالغان مىراس.
ئۆگىنىپ ئۇنى مۇقام ئەۋلادلىرى.
جاھاننى زىلزىلىگە سالغىنى راست.

مۇقامدىن تولۇپ چەكسىز جاسارەتكە.
يەتتۇق بىز مۇقام ئەھلى تىلەكلەرگە.
يۇرتۇمدا ئېچىلمىسا مۇقام گۈلى.
تولامتى سەنئەت بېغى چېچەكلەرگە.

ئەزەلدىن ناخشا — مۇقام خۇشتارى بىز.
ناخشىدىن بولار بىزنىڭ قەلبىمىز شاد.

ئۆمرىمىز مۇقام بىلەن ياشىنار ھامان،
ئۇنىڭسىز خەندەن ئۇرۇپ كۈلمەس ھايات.

ياشايدۇ ئۇزاق

ھۈرمەتلىك ئىشلار شائىرى دوستلار،
يات كۆرمە ئىشلار ئۇنى بىھۈدە.
ئەل - ۋەتەنگە ساداقىتى بار،
سۆيگۈ ئاقار ئۇنىڭ قەلبىدە.

قەدىرلەر ئىشلار شائىرى دوستلار،
شائىر ئەلنىڭ ئوتلۇق كۈيچىسى.
مەڭگۈ ئۆلمەس ئىجادى ئۇنىڭ،
ئەۋلاد دىلدا يادىلار كەلگۈسى.

شائىر دائىم تەۋرىتىپ قەلەم،
قامچىلايدۇ رەزىل ئىللەتنى.
ئەجرى بىلەن ئەلنىڭ كۆڭلىدە
چىچەكلىمەز ئېسىل خىسلەتنى.

ئەل بىلەن بىر - شائىر تىلىكى،
ئەل بىلەن ئۇ سىرداش، ھەمىيەت.
ئەل ئىچىدە تاپقاچ قەدرىنى،
شۇڭا ئۇنىڭ نامى مۇقەددەس.

ۋىجدان بىلەن ياشايدۇ شائىر،
خۇشامەتنى ياقتۇرماق قىلچە.

بۇ يولدا مۇقام قىزى «نەفىسە» نىڭ
ياراتقان ئالەمشۇمۇل تۆھپىسى بار.
ئەۋلادلار مەڭگۈ تاۋاپ قىلىدىغان
ئالتۇنلۇق مازاردا قەبرىسى بار.

ياساشقا كىرىشكەندە قەبرىگاھنى،
سەيپىدىن ئەزىز كېلىپ قويدى ئۇلتاش.
ھاياجان چۇلغىۋالدى يۈرەكلەرنى،
تۆكۈلدى چاقلاردىن تاراملاپ ياش.

زەرەپشان خۇشاللىقتىن ئېيتتى ناخشا،
ياپراقلار شىلدىرلىشىپ چاۋاك چالدى.
يۇرتۇمدا خاسىيەتلىك بۇ ئۇلۇغ ئىش،
ئۇنتۇلماق بىر خاتىرە بولۇپ قالدى.

مۇقەددەس بايلىقىمىز مۇقام بىزنىڭ،
مۇقامنى قەدىرلەيمىز ھەر بىر ئەۋلاد.
پۈركەيمىز گۈلگە مۇقام دىيارىنى،
شان - زەپەر ئاسمىمىزدا قېقىپ قانات.
1991 - يىلى، سېنتەبىر.

چايدان ۋە پىيالى

چايدان غادىيىپ تۇرسىمۇ ئېگىز.
پىيالى ئاڭا ئېگىلىمەس ھەركىز.

سۇ يىقىقە ستېچى

قويۇپ بېرىپ ئۆگزىگە... شوتا.
تارتىۋالار تۇيدۇرماي ئاستا.
1991 - يىل، دېكابر.

ئىناق بولماي سائادەت يوق

ئىناق بولماي سائادەت يوق،
ئاڭا موھتاج جىمى ئىنسان.
ئىناقلىققا باقار ھەر چاغ،
تىكىپ كۆزنى زېمىن، ئاسمان.

ئۇيۇشساق بىز پولاتتەك چىڭ،
يېڭىلىمەس كۈچ بولۇر پەيدا.
ئىناق مىللەت روناقتا تاپقاي،
يېڭىپ مۈشكۈلنى ھەر جايدا.

قۇچايلى شان - زەپەر، تۆھپە.
كېلىپ غەيرەت - شىجائەتكە.

باش ئەگمەيدۇ نامەردكە زادى،
جان ھەلقۇمغا يەتسىمۇ گەرچە.

ئۈمىد بىلەن ياشايدۇ شائىر،
كەلگۈسىگە تىكىپ كۆزىنى.
ۋەتەن ئۈچۈن. ئەل بەختى ئۈچۈن
كۈرەش قىلار ئۇنتۇپ ئۆزىنى.

شائىر جاندىن كەچسە كېچەركى،
ۋىجدانىدىن كەچمەيدۇ بىراق.
ئۇ ئۆلىسىمۇ ئۆلمەيدۇ نامى،
ئەل قەلبىدە ياشايدۇ ئۇزاق.
1991 - يىل، ئۆكتەبىر.

ئۆتۈنەي ساڭا

دېدى بىرسى: «كادىر ئالدىغا
ھەر نەرسىنىڭ كېلەر ئېسىلى؛
قاچقان سېرى كەينىدىن قوغلاپ،
چاپلىشىدۇ «راھەت كېسىلى».

دېدىم: «كېسەل راھەت تۇيۇلسا،
شۇ راھەتنى ئۆتۈنەي ساڭا.
ئېلىپ قېلىپ ئۆزى ئۆزۈڭدە،
تېگىشىپ بەر ساقلىقنى ماڭا.»

ئىنا قىلقتىن تېپىپ قۇدرەت،
ئېرىشكە يىمىز سا ئادەتكە.

1992 - يىل، مارت.

جېنىم ئانا، نەگە كەتتىڭىز

بۆشۈكۈمنى تەۋرىتىپ، ئانا،
بېقىپ مېنى چوڭ قىلدىڭىز سىز.
يېتىلدۈرۈپ ئەخلاق - پەزىلەت،
ئىقبالىمنى ئوڭ قىلدىڭىز سىز.

تولاتتىم مەن ئۈمىد - ئىشەنچكە،
تىكىلگەندە نۇرلۇق كۆزىڭىز.
بەخش ئەتتى چەكسىز جاسارەت،
ۋۇجۇدۇمغا ئاپئاق سۈتىڭىز.

مېنى سەپكە قوشۇش يولىدا
كەتتى سىزنىڭ قان - تەر، ئەجرىڭىز.
جاھان كەزسەم سىزنى كۆتۈرۈپ،
تۈگىمەيدۇ يەنە قەرزىڭىز.

سۆيۈنەتتىم شەپقىتىڭىزدىن،
شۇنچە ئىللىق ئىدى مېھرىڭىز.
گۈزەللىكنى ماڭا ئۆتۈنۈپ،
سولدى قىزىل گۈلدەك چېھرىڭىز.

تونۇتتىڭىز ياخشى - يامانى،
ئەقىل بېرىپ ماڭا ئۆزىڭىز.
مېنى ئالغا ئۈندەيدۇ ھامان،
ھېكمەتلەرگە تولغان سۆزىڭىز.

پىدا قىلىپ بار - يوقىڭىزنى،
ماڭا راھەت بەخش ئەتتىڭىز.
قەدرىڭىزگە يېتەي دېگەندە،
جېنىم ئانا، نەگە كەتتىڭىز؟...

1992 - يىل، مارت.

باھار ئىلھامى

قىمىنى قوغلاپ كەلدى نەۋ باھار،
ئىللىمدى يەر، كۈلدى مەخلۇقات.
ناز ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ شۇدەم،
ياپىيىشەل تون كىيىدى كائىنات.

قار - مۇز ئېرىپ ئاقتى زىلال سۇ،
ناخشا ئېيتتى دەريا ۋە بۇلاق،
گۈل - چېچەكلەر ئېچىلىپ باغدا،
ئىپار كەبى چاچتى خۇش پۇراق.

چۆل - جەزىرە كەتتى جانلىنىپ،
ھاياتلىققا كۆز ئاچتى شىۋاق.

مال - ۋارانلار ئوينا سەكرىشپ،
يېشىل يايلاق ئاچقاچ كەڭ قۇچاق.

ئەۋ باھارنىڭ خاسىيىتىدىن،
دېھقاننىڭ كۆڭلى شادلاندى.
يېنىپ دىلدا مول ھوسۇل ئىشقى،
يەڭنى تۇرۇپ جەڭگە ئاتلاندى.

تۇرغۇپ دىلدا باھار ئىلھامى،
قاتتى ئۇنى شائىر نەزمىگە.
قۇشلار ئەركىن قىلىشتى پەرۋاز،
چۆمگەچ كۈزەل باھار پەيزىگە.
1992 - يىل، مارت.

شائىر روھى ئەلنىڭ قەلبىدە

مۇقام يۇرتى چۆمدى ماتەمگە،
بارچە دىلنى قاپلىدى پىغان.
تالاي كۆزدىن قۇيۇلدى ياشلار،
تىلغىغا چاقا جۇدالىق - ھىجران.

ياشا نىڭدا ياشارغان «سۈزۈك»،
ئەجەل يېتىپ يۈمدى كۆزىنى،
ۋۇجۇدۇمدا قاغۇ ھۆكۈمران،
ۋىدالاشتىم كۆرۈپ يۈزىنى.

سۈزۈك ئىمدى سۈزۈكنىڭ كۈچى،
ئىزدىمەيتتى شۆھرەت - ئاتاقى.
سادىق بولۇپ ۋەتەنگە - ئەلگە،
ياشىغان ئۇ كۆرۈپ يىراقنى.

قەلىمىنى تەۋرىتىپ دائىم،
ئەلنى كۈيلەپ يازغان ئۇ ئەشئار.
ئۇ كەتسىمۇ ئالەمدىن، لېكىن
ئەۋلادىغا قالدى «يادىكار».

قەبرىسىگە باققان چېغىمدا،
ئىش ئىزلىرى بولۇر نامايان.
خىسلىتىنى قېتىپ نەزمىگە،
ئۇنى مەڭگۈ ئەسلەيمەن ھامان.
1992 - يىل، ئاپرېل.

ئېرىشەرسەن قانچىلىك نەپكە

(ھەجۋىي)

قۇنۇگۈن مەن يازغان تېمىدا
سەنمۇ بۈگۈن يېزىپسەن شېئىر.

* «يادىكار» - شائىر «سۈزۈك» نىڭ تۆلىسى شېئىرلار

توپلىسى

بىر قېلىپتا قۇيغان كېسەكتەك،
ئوخشاپ قاپتۇ ئۇندىكى پىكىر.

ئەي تەقلىدچى، ئىجاد قىلىشنىڭ -
ئويلاپ باققىن يولى شۇنداقمۇ؟
تەكرارلىساڭ بىر گەپنى قايتا،
كۆڭۈلگە ئۇ ياقسۇن قانداقمۇ؟

تەمى بولماس چاينىغان ناننىڭ،
ھېچكىم ئۇندىن ئالالماس لەززەت.
دورامچىلىق ئىللىتىڭ، دوستۇم،
قالدى چېنىپ، بولدۇڭ ئاخىر لەت.

شېئىر پۈتمەس، ئۇيقۇدىن كېچىپ
كۈتۈۋالماي ئىجاد تېگىنى.
ئېرىشەرەن قانچىلىك نەپكە،
ئۇچلاپ كونا چاپان يېگىنى.

1992 - يىلى، ئىيۇن.

توزۇماس گۈل ئاچتى چېچەك

كېلىپ دوستلار بولدى بەزمە (*) دىيارىمىزدا.
تۈمەن بۇلبۇل ناۋا قىلدى گۈلزارىمىزدا.

* بەزمە - 1992 - يىلى 8 - ئايدا ئاپتونوم رايونى بويىچە
يەكەندە ئېچىلغان مۇقام تەتقىقات يىغىنى كۆزدە تۇتىلىدۇ.

مۇقام ئەھلى مۇقام بىلەن تاپتى قەدرىنى،
كۈلۈپ دىلى سائادەتتىن زامانىمىزدا.

ئاماننىسا، قەدىرخانلار روھى شادلاندى،
قەبرىگاھى قەد كۆتۈرگەچ بوستانىمىزدا.

قەلبىمىزنىڭ ناۋاسىغا كەڭ جاھان خۇشتار،
كۈيلەيلى بىز چىن دوستلۇقنى داستانىمىزدا.

ئىچىپ بەخت شارابىنى ئۇرغۇدى ئىلھام،
چېچەك ئاچتى توزۇماس گۈل ئىجادىمىزدا.
1992 - يىلى، ئاۋغۇست.

توختاتمايمەن قەلەمنى ھەرگىز

ۋەتەن بەردى كۈچ - قۇۋۋەت، ئەقىل.
جاسارىتىم ئاشتى ھەسسىلەپ.
تۇلپار كەبى چۈشتۈم بەيگىگە،
پارلاق، گۈزەل مەنزىلىنى كۆزلەپ.

ئاق قەغەزگە چەكتىم گۈللەرنى،
ئەل ئىشقىدا بولۇپ پەرۋانە.
غەۋۋاسلاردەك شۇڭغۇپ دېڭىزغا،
سۈزدۈم گۆھەر، ئۈنچە - دۇردانە.

ھەقىقەتتۇر ھەر مىسرا سىزنىڭ
ئۇ ياشايدۇ قۇياشتەك ئۇزاق.

ئۇنى كۈن - تۈن جىم تۇرغۇزىمىغان
دىنىدىكى غايە ۋە ئارمان.

ئىجاد ئىشقى ئۇنىڭغا شۇنداق
پىغىمىلىغان چەكسىز كۈچ - دەرمان.

ئۆتكۈزگەن ئۇ ئاتىمىش باھارنى.
ئەل ئىشقىدا تەۋرىتىپ قەلەم.
ئېچىلدۇرۇپ ئىجادتىن چېچەك،
بېسىپتۇ ئۇ مەنىلىك قەدەم.

قېرىتسىمۇ شائىرىنى يىللار،
قېرىماپتۇ ئىشقى - ھەۋسى.
كېچىلىرى ئۇخلاتماي ئۇنى،
يوقلايدىكەن ئىلھام پەرسى.
1992 - يىلى، نوپا

... گە

باشتا سېنى سۆيىمگەن ئىدىم،
جىلۋە قىلىپ سۆيىدۈرگەن ئۆزۈڭ.
ئىشقىڭدا مەن كۆيىمگەن ئىدىم،
شەيدا قىلىپ كۆيىدۈرگەن ئۆزۈڭ.

ئۇلۇغ ئانا ۋە تەننى كۈيلەش -
قەلبىمدىكى ئۇلۇغۋار تىلەك.
توختاتمايمەن قەلەمنى ھەرگىز،
توختىغۇچە سوقۇشتىن يۈرەك.

1992 - يىلى، نوپا

ئەل ئىشقىدا

بىنا ئىچى بۈگۈن كېچىمۇ
شۇنچە جىمجىت ئاڭلانماستەپ،
جەلپ قىلدى مېنى ئۆزىگە،
كۈندۈز كەبى يورۇق بىر كەپە.

دېرىزىدىن تۇرار كۆرۈنۈپ،
ماڭا تونۇش نۇرانە چىراي.
بىر نۇقتىغا تىكىپ كۆزىنى،
نېمىنىدۇر يازار ئوخلىماي.

قەلبىمدىن چىققۇ ئاتقىنى
سىيا ئەمەس، ئۇ دۇر قىزىل قان!
ئۇ مەنىستەس جاپانى زادى،
ئىجاد ئۈچۈن پىدا قىلغاچ جان.

ئۇ كۈيلەيدۇ ۋە تەننى - ئەلنى،
يېزىپ ئەشئار، جەڭگىۋار قوشاق.

مە يىلىمۇ

ئىنتىزار بولدۇم ساڭا بەك كەلمىسەڭ، يار، مە يىلىمۇ؟
سەن مېنى ئۆزۈڭ بىلەن تەڭ كۆرمىسەڭ، يار، مە يىلىمۇ؟

قوغلىسام ئاھۇ كەبى قاچتىڭ تۇتۇق بەرمەي ماڭا،
ئاھ، مېنىڭ ھالىمغا سەن يەتمىسەڭ، يار، مە يىلىمۇ؟

بىر ساڭا باققان ئىدىم مەجنۇن كۆزىدە تەلمۈرۈپ،
ئىشقى ئوتۇڭغا مۇپتىلا قىپ سۆيىمىسەڭ، يار، مە يىلىمۇ؟

بۇ يۈرەك جامىدا مەي تۇتسام ساڭا مېھرىم بىلەن،
قالدۇرۇپ داغدا مېنى ئىچىمىسەڭ، يار، مە يىلىمۇ؟

تاشلىدىڭ ھىجران چۆلىگە ئاخىرى چەكسىز ئازاب،
چاڭقىمغا ندا ئابى كەۋسەر بەرمىسەڭ، يار، مە يىلىمۇ؟

شۇنچە يىل ئىشقىڭدا پەرھاد دەك كۆيۈپ چەكسىز
ئازاب،

چىن ئەقىدە — ئىشتىياقم بىلىمىسەڭ، يار، مە يىلىمۇ؟

ۋەدە بەرسەڭ مەن سېنى لەۋزىدە تۇرغاي دەپتىمەن،
چىن مۇھەببەت سىنىقىدىن ئۆتمىسەڭ، يار، مە يىلىمۇ؟

1993 - يىل، يانۋار.

يۈرىكىمنى ئازابلان، ھىجران
چۆلىگە، ئاھ، تاشلىغان ئۆزۈڭ.
ئۈمىدىمنى قىلىپ سەن پايخان،
كۆزلىرىمنى ياشلىغان ئۆزۈڭ.

ھىيلە — مىكىر ۋە نىجىرى بىلەن
ئۇزاققىچە باغلىغان ئۆزۈڭ.
راست گەپ قىلماي ئالداپ ئەجەبمۇ،
مېنى ئەخمەق چاغلىغان ئۆزۈڭ.

بولۇپ قالدىم شۇڭا سەۋدايى،
بولالمىدىم سېھرىڭدىن جۇدا.
بىلەلمىدىم ئىشقى ئوتىنى،
ياكى ماڭا سالغانمۇ خۇدا؟

ئايلاندۇرۇپ ساق بېشىمنى سەن،
ئەتراپىڭدا ئويناقتىڭ شۇنداق.
بىلىۋالدىم شەيتانلىقىڭنى،
ئەمدى سەندىن قاچمەن يىراق.

قىلدۇرسەن مىڭ بىر پۇشايمان،
تارتىپ سېنى ۋىجدان سوتىمغا.
جىسمىڭنى كۈل قىلغىنىم - قىلغان،
كۆيدۈرۈپمەن نەپرەت ئوتىدا.

1993 - يىل، يانۋار.

قۇربانلار ناملىرى قالدى تارىختا.
كەتسىمۇ ئۇلارنىڭ جىسمى يوق بولۇپ.

قەھرىمان نوزۇگۇم - جەسۇر قىزىمىز،
ئەرك ئۈچۈن جان بەردى ياۋغا پۈكمەي تىز.
قېنىدا يازدى ئۇ شانلىق بىر داستان،
قالدۇرۇپ تارىختا مەڭگۈ ئۆچمەس ئىز.

شەمشەرنى ئوينىتىپ سادىر بوۋىمىز،
جەڭگاھتا دۈشمەننى ئىلىمىغان كۆزگە.
سۈر توقاي قىلىپ ئۇ شۇم قەدەم ياۋنى،
پالۋانلىق بابىدا كۆرسەتكەن ئۈلگە.

ئەلنى دەپ قەلەمنى قىلىچ ئەيلىگەن -
ئابدۇخالىق ئۇيغۇر قىلىپ جان نىسار.
«ئويغان» دەپ قىلدى ئۇ خەلقىگە خىتاپ،
تۆكۈلگەن قېنىدا يېزىپ چىن ئەشئار.

قەسەمىياد قىلمىشتى مەردۇ مەردانىلار،
دۈشمەندىن ئېلىشچۇن ئىنتىقامنى.
قورقىمىدى ئۆلۈمدىن، تۈرمە - زىنداندىن،
قوغدىدى ھۈرلۈكنى، ئېتىقادىنى.

تۇتىشىپ ھەر جايدا ئىنقلاب ئوتى،
گوياكى گۈلغا نەدەك كۆيدى لاۋۇلداپ،

توزۇماس چېچەكلەر

(ئەجدادلارنى ئەسلەپ)

ئىككىلگەن كۆزلىرىم تارىخ بېتىگە،
ئەجدادلار ئىشلىرى زەۋقىمنى قوزغار.
ئاي، ئاشۇ باتۇرلار قاين كەتتى دەپ،
ئىزدەپ تۆت، تاماندىن قەلبىم مۇڭلىنار.

ئەسلىم شۇ مۇدەش قارا يىللارنى،
غەزەپنىڭ ئوتلىرى ياندى دىلىمدا.
گويا تۈن قوينىنى يورۇتقان نۇردەك،
قانلىق ئىز نامايان بولدى ئالدىدا.

جاھالەت قاپلىغان چاغدا ئەل - يۇرتنى،
ھۈرلۈك دەپ ئەجدادلار ئاتلاندى جەڭگە.
ئويغىتىپ غەپلەتتە ئۇخلىغانلارنى،
غەزەپنىڭ پىلتىسىگە ياقتى سەرەڭگە.

ئەل ئۈچۈن ئۆزىنى ئاتىغان مەردلەر،
قادالدى دۈشمەنگە خەنجەر - ئوق بولۇپ.

تۇرسىمۇ مەلۇنلار مەلىتىنى تەڭلەپ.
بۇ كۈرەش ئۇلغايدى، قالدى توختاپ.

كېڭەيدى ئۈزۈلمەي بۇ جەڭگىۋار سەپ،
پارتلىدى ئىلقدىن شىددەتلىك ۋولقان.
ياڭرىتىپ جەڭ - چېلىش مارشىنى شۇچاغ،
زۈلمەتنى پاچا قىلاپ چىقتى ئەخمەد جان.

لۈتپۇللا ئۇن قوشتى شۇ جەڭ مارشىغا،
كۆزلەپ خار - ئاچىزار ئەلنىڭ بەختىنى.
چىقارماق يولدى ئۇ ئۇچقۇندىن ياغىن،
غۇلىتىپ بىر يولى ياۋنىڭ تەختىنى.

ۋە لېكىن ئارىدىن چىقىپ خائىنلار،
ئۇچرىدى ئىنقىلاب ئېغىر زىيانغا.
ماقتى قىز - ئوغلانلار قېنى دەريادەك،
ئايلىنىدى يېشىمىز سەلگە - قىيانغا.

دۈشمەنگە تىز پۈكۈپ ياشاشنى زادى
قەھرىمان ئەجدادلار كۆرمىدى راۋا.
ئىز بېسىپ كۈرەشنى قىلغۇزدى داۋام،
ئاھ، ئەزىز جېنىدىن بولسىمۇ جۇدا.

ئەجدادلار ئويلايتتى ۋە تەننى - ئەلنى،
قەلبىدە كۆپ ئىدى ئۇلۇغۋار ئارمان.

بىلىمىدىم، ئەزەلدىن شۇنداقمۇ قىسمەت،
ئۇلارنى ياشاشقا قويىمىدى زامان.

x x

قىساسكار قانلىرى ئاقىمىدى بىكار،
ھۈر ۋە تەن پۈركەندى قىمىقىزىل گۈلگە.
ئەجدادلار ئىزىدىن چامدايمىز ئالغا،
جەڭگىۋار روھىنى قىلىپ بىز ئۈلگە.

1993 - يىل، فېۋرال.

كۆز تەڭمىسۇن

ھەي گۈزەل يەكەن ئانا ماكانىم،
ئىلھام تاشار ھۆسنىڭگە باقسام،
دىل شادلىقىمدۇر مەدھىيىلەپ سېنى،
خۇشناۋا ناخشا - كۈيۈمگە قاتسام.

مۇقەددەس، ئۇلۇغ، قەدىم دىيارىم،
زېمىننىڭ مۇنبەت، بىپايان - كەڭرى.
تاشلىرىڭ گۆھەر، سۈلىرىڭ زەم - زەم
(ساڭا سېخىملىق قىلغانمۇ تەڭرى!)

سەنئەتنىڭ پۈتمەس بۇلىقى ئۆزۈڭ،
خەلقىڭ ناخشا - كۈي، مۇقامغا خۇشتار.

ئاڭلاش ئۈچۈن يۈرەك سۆزۈڭنى،
بولغان ئىدىم ئەجەب ئىنتىزار.
بىلىدىم ئەمدى مۇھەببىتىڭنى،
گۈلگە ئوراپ قىلىپسەن ئىزھار.

مەنمۇ سېنى سۆيىمەن جانان،
مۇھەببىتىڭ راست بولسا ئىدەر.
ۋاپاسىزلىق قىلساڭ مۇبادا،
خان ئورنىغا يۈتمەن زەھەر.

1993 - يىل، مارى.

ئۆتەر مەنمۇ ئالەمدىن شۇنداق...

ماڭا ئاتاپ يېزىپسەن مەكتۇپ،
ۋەدىمىزنى كەتمەپسەن ئۇنتۇپ.
بولسا بىرجۈپ قاننىم ئەگەر،
بارما سىمدىم قېشىڭغا ئۇچۇپ.

«سېغىنىدىم» دەپ يېزىپسەن مەكتۇپ،
قىلىپ گۈزەل سۆيگۈڭنى ئىزھار.
قالماستىن كۆڭلۈمدە ئارمان،
جامالىڭنى بىر كۆرسەم نىگار.

ئەپسۇس، ساڭا ۋاقتىدا جاۋاب
قايتۇرۇشقا بولمىدى ئىمكان.

يېتىلگەن سەندە ئاماننا، قېدىر،
باستى ئىزىنى سانسىز تۆھپىسىگەر.

ئىلىم - ھېكمەتلىك دەريالىرىڭدىن
سۇ ئىچىپ قاندى تۈمەن ياش يۈرەك.
بۈيۈك ئەجدادلار ئارزۇ-ئارمانى
ئېچىلدى سەندە بولۇپ گۈل-چېچەك.

يارىتىپ سانسىز مۆجىزە، بايلىق،
تارىقتا يېڭى سەھىپە ئاچتىڭ.
ئانا ۋەتەنگە قوشۇپ زور تۆھپە،
تاڭدىكى چولپان بولۇپ نۇر چاچتىڭ.

گۈزەل جەننەتكە ئوخشايسەن يۇرتۇم،
چىن ھەقىقەتتۇر، لاپ ئەمەس بۇ سۆز.
ئاسىيىم كېلىدۇ بوينۇڭغا تۇمار
(ئەنسىزەيمەن بەك تەكلىپسۇن دەپ كۆز).

مۇھەببىتىڭ راست بولسا ئەگەر...

تۇتۇڭ، نىگار، بىردەستە گۈلنى،
ئاچتى چېچەك كۈتكەن تىلىكىم.
جىسمىم ئېرىپ ئاتەش مېھرىڭدىن،
ھاياجاندا سوقتى يۈرىكىم.

سەن ئۇياقتا تۇرساڭ مۇڭلىنىپ،
مەن بۇياقتا بولدۇم پەرىشان.

ساڭا كۈن - تۈن بولۇپ ئىنتىزار،
قانچە ئاي، يىل كېتىپتۇ ئۆتۈپ.
چاچلىرىمغا قونۇپتۇ قىراۋ،
شېرىن ۋىسال پەيتىنى كۈتۈپ.

سېغىنغاندا، نىگارم، سېنى،
تەلمۈرىمەن كۆكتىكى ئايغا.
ئۆتەر مەنمۇ ئالەمدىن شۇنداق،
كۆز ياشلىرىم تۆكۈلۈپ سايغا...

1993 - يىل، مارت.

سەھرا ئوڭلىمەن

(بىر دېھقان يىگىت تىلىدىن)

دوستۇم مېنى «سەھراللىق» دېدىڭ.
سەھراللىقمەن بىلسەڭ ئەزەلدىن.
يالپۇز پۇراپ ئۆسكەن ئوغۇلمەن،
تەمەيىم يوق مەنسەپ - ئەمەلدىن.

تېرىكمەيمەن «سەھراللىق» دېسەڭ،
شادلىنىمەن قىلمايمەن ئاچچىق.

بىلىمەن شۇ سەھرادا ئۆتكەن
ئۆمرۈمنى قەنت - ناۋاتتىن تاتلىق.

سەھرا مېنىڭ سۆيگەن ماكانىم،
سەھرادا بار گۈزەل نىگارم.
يارىم بىلەن تەر تۆكۈپ بىللە،
چېچەك ئاچقان ئۆمۈر باھارىم.

شۇڭا كۈيلەپ سەھرانى - دەشتىنى،
ئۆتمەكتىمەن نۇر سۆيۈپ مەڭزىم.
سەھرادىدۇر شېرىنلىك، ئۈزلۈك،
ئايىرلاماس ئۇنىڭدىن بەختىم.

1993 - يىل، مارت.

بىلگىنىڭدىن بىلىمىڭنىڭ كۆپ

ھەممىنى مەن بىلىمەن دېمە،
بىلگىنىڭدىن بىلىمىڭنىڭ كۆپ.
ھاياتىڭدا - ماڭغان يولۇڭدا،
كۆرگىنىڭدىن كۆرمىگىنىڭ كۆپ.

بىرنى بىلىش ئۈچۈن مىڭ ئۆگەن،
ئون مىڭ قېتىم ئىزدەن ۋە كۆزەت.
ساقىلىمنى تارىماي خەقنىڭ،
جىسمىڭدىكى ئىللەتنى تۈزەت.

ئىلھام مېنى ئالسا ئىلىكىگە،
سېنى كۈيلەپ يازماي نېمىشقا؟

تويۇڭ بولدى «قەشقەر گۈلزارى»
نۇرغا تولدى ئۆمرۈڭ باھارى.
ناخشا ئىيتتى دولقۇنلاپ تۈمەن.
شاراپ تۇتتى مۇقام دىيارى.

تويۇڭ بولدى «قەشقەر گۈلزارى»
چاقناپ تۇرار ئالتۇن سەھىپەڭ.
گۇۋاھچىسى ئۇدۇر تارىخىڭ.
مەدھىيىلەشكە ئەرزىيدۇ تۆھپەڭ.

تويۇڭ بولدى «قەشقەر گۈلزارى»
ئىپپار كەبى چاچتىڭ خۇش پۇراق.
بۇلبۇللىرىڭ ئەيلىدى ناۋا،
باغلاپ ساڭا سۆيگۈ - ئىشتىياق.

تويۇڭ بولدى «قەشقەر گۈلزارى»
بولغان ئىدىم ئاڭا ئىنتىزار،
ساڭا باغلاپ چوڭقۇر ئەقىدە،
قىلىدىم بۈگۈن كۆڭلۈمنى ئىزھار.

1993 - يىل، مارت.

دوستۇم، شۇ چاغ بۈيۈك تاغ كەبى
تىكىلىنىدۇ ھۈرمەت - ئىززىتىڭ.
مېۋە بەرسەڭ ئەجرىڭدىن ئەلگە،
ناشار ئاندىن قەدىر - قىممىتىڭ.

1993 - يىل، مارت.

دوستۇمغا جىۋاپ

سۇراپ قالدى بىر كۈنى دوستۇم،
مەندىن: «ئۇ ئۆز ئالدىڭىزمۇ؟» - دەپ، -
ياكى خىزمەت بىلەن بوپ كېتىپ،
يەنە قۇرۇق قالدىڭىزمۇ؟» - دەپ.

دېدىم: ئالىيۇرۇن شائىر دەپ،
خەلقىم قۇتلاپ ماڭا نام بەرگەن.
ئاشۇ نامغا ئېرىشكە ئىلىكىم
شادلىقىمدۇر ئۆمرۈمگە يەتكەن.

1993 - يىل، مارت.

«قەشقەر گۈلزارى» غا

تويۇڭ بولدى «قەشقەر گۈلزارى»
تولغاچقا سەن بۈگۈن مىڭ ياشقا.

پاكلىق

پاكلىق مۇقەددەس، پاكلىق ئەڭ ئۇلۇغ،
پاكلىق بىلەنلا گۈزەلدۈر ئالەم.
ئىنسان خىسلىتى - شەرىپى پاكلىق،
شۇ پاكلىق بىلەن ئەزىزدۈر ئادەم.

پاك بولساڭ ئاشار ئىززەت... ھۈرمىتىڭ،
ئەلنىڭ قەلبىدىن ئالالايسەن جاي.
ئۇنىدىن چەتنىسەڭ بېسىپ سېنى نەس،
يۈزۈڭگە لەنەت تامغىسىن باسقاى.

پاكلىق گوياكى ئۆچمەس يالقۇندۇر،
كۆيۈپ ئۇنىڭدا كۈل بولار نۇقسان.
ئارزۇ - ئۈمىدىڭ كۈل ئاچار ئەلدە،
قىلساڭ ئىشىڭغا پاكلىقنى مېزان.

پاكلىقنى سۆيەر جىممىكى ئىنسان،
پاكلىقتىن كېلۇر ئىنساپ - دىيانەت.
پاكلىق بولمىسا بۇزۇلۇپ جاھان،
يامراپ كېتىدۇ شۇملۇق - جىنايەت.

پاكلىق ئامەتنى قىلار ساغاي يار،
ناپاكلىق يولنى توسۇپ قىلار تار.

ئۆمرۈڭ گۈلىگە قوندۇرمىغىن چاڭ،
رەقىپ ئالدىدا بولماي دېسەڭ خار.
1993 - يىل، ئاپرېل.

يىلدا ئەمەس ئۆزۈمدە ئەيسىب

ئەللەي ئېتىپ يىللار بۆشۈكى،
ئۇخلىتىپتۇ مېنى بوۋاقتەك.
ياشلىق چېغىم ئۆتۈپ كېتىپتۇ،
«يالت» قىلىپلا ئۆچكەن چاقماقتەك.

يۈرىكىمنى قىينايدۇ ھەسرەت،
قىلالمىغاچ بەيگىدە پەرۋاز.
ئۆز - ئۆزۈمگە دەيمەن مىڭ ئەپسۇس،

ئەلگە قوشقان تۆھپەم بەكمۇ ئاز.
ئويناشقا چاقا ھايات بىلەن مەن،
قايتۇ پۇرسەت قولۇمدىن كېتىپ.
تىلىممايمەن يىللارنى، دوستلار،

يىلدا ئەمەس ئۆزۈمدە ئەيسىب.
ھاياتلىقتا ئۆزىنى بىلمەك،
ئادەم ئۈچۈن ئىكەن بەك ئەۋزەل.
تولدۇرمىەن بوشلۇقنى ئەمدى،
مەنە بېرىپ ئۆمرۈمگە گۈزەل.

1993 - يىل، ئاپرېل.

چاراغلايدۇ شەنىگە ناخشام،
ياشىمالمايمەن جاھاندا سەنسۇز.

1993 - يىلى، ئاپرېل

قارىغانىنىڭ خىسلىتى

(مۇستەھزات)

تۇرار قارىغانى قىش ۋە يازدا قۇياشقا بېقىپ،
دائىم ياپىيىشلىق،
مەدھىيەلەيمەن ئۇنى ئوتلۇق ناخشامغا قېتىپ،
خىسلىتى ئېسىل.
تىك، خەتەرلىك چوققىلارنى ماكان قىلغان ئۇ،
يىلتىزى چوڭقۇر.
ئۇنى قىلچە تەۋرىتەلمەس بوران سوقسىمۇ،
قامىتى مەغرۇر.
ئۇنىڭ ھەر تال ياپرىقىدا بار بىر گۈزەللىك،
قىلىدۇ جىلۋە.
بۇ دەرەختە بار ئاجايىپ يۈكسەك ئەۋزەللىك،
ئۆچمەس ئابىدە.
ئۇ چىداملىق تومۇزدىمۇ قالماي ھاسىراپ،
تاشلايدۇ سايە،
خىسلىتلىرى كەتتى ۋۇجۇد - قەلبىگە تاراپ،
نۇرلاندى غايە.

1993 - يىلى، ئاپرېل

ياشىمالمايمەن جاھاندا سەنسۇز

ئاق خالاتلىق گۈزەل پەرىشتە،
ئۆزۈڭ شۇنچە خۇش خۇي، مۇلايىم.
قاچان كۆرسەم تولۇن ئاي كەبى،
كۈلۈمسىرەپ تۇرىسەن دائىم.

كېسەللەرگە بولۇپ پەرۋانە،
مېھرىبانلىق چاقنار كۆزۈڭدىن.
ۋۇجۇدۇڭدىن سەزىم ئىللىقلىق،
بال تامىدۇ ھەر بىر سۆزۈڭدىن.

ئوكۇل ئۇرساڭ تومۇرۇمغا سەن،
مېھرىڭ ئاقار بولۇپ سەل - قىيان.
تۇيۇلىدۇ ئەجەلنىڭ قۇشى
غال - غال تىترەپ قاچقانداك شۇ ئان.

كۆردۈڭ مېنى قېرىندىشىڭدەك،
تەسىرلەندىم ئىش ئىزلىرىڭدىن.
كۈچ - قۇۋۋەتكە تولدۇم، روھلاندىم،
شىپا تېپىپ خىسلىتلىرىڭدىن.

دەۋرىمىزنىڭ گۈزەل رەئاسى،
ساڭا دىلدا ھۆرمەتتىم چەكسىز.

دوختۇر دېگەن سەندەك بولسا...

ئاق خالاتلىق دوختۇر قىزچاق،
بولدۇم دىلدىن ساڭا شەيدا.
قاچان بىتاپ بولۇپ قالسام،
قۇتقۇزدۇڭسەن بولۇپ پەيدا.

داۋالىدىڭ ئۆزۈڭ ئۇنتۇپ،
تەشۋىش مەندىن قاچتى يىراق.
بىلىدىم، قەلبىڭ كېسەللەرگە
ئىكەن گويا كەۋسەر بۇلاق.

شەپقىتىڭدىن سۆيۈندى دىل،
ۋۇجۇدۇڭدىن سەزدىم باھار.
دوختۇر دېگەن سەندەك بولسا،
رازى بولار بارچە بىمار.

1993 - يىل، ئاپرېل

كۈلكە ۋە يىغا

كۈلكە ۋە يىغا ئىنسانغا ئورتاق،
ئۇنىڭدىن ھېچكىم بولالماستىن نېرى.
ئادەم ئۆزىچە كۈلمەس، يىغلىماس،
بولىدۇ ئۇنىڭ سەۋەبى - سىرى.

ئازابلىغاندا قەلبىڭنى ئەلەم،
كۆزۈڭدىن ئاچچىق قۇيۇلىدۇ ياش.
دەسلەپ يۈرىكىڭ يىغلار ئاندىن سەن،
چۈنكى ئۇ ئەمەس چۆيۈن ياكى تاش.

قاينۇرۇش - يىغلاش تۈزىتار ئاسان،
ئېچىلىپ تۇرغان ئۆمرۈڭ گۈلىنى.
بىلىگىن ئەبەدىي يىغىدىن، دوستۇم،
تاپالمايسەن ھۇر بەخت يولىنى.

يىغلاپ يۈرگەندىن كۈلگىنىڭ ياخشى،
قانچىلاپ كۈلپەت كەلسىمۇ باشقا.
چىداملىق، باتۇر بولغىن ھەر قاچان،
ناھەقتىن بېشىڭ تەگسىمۇ تاشقا.

1993 - يىل، ماي

ئادەمىي شەيتان

ئارىمىزدىن ئىزدەسەك ھامان
تېپىلىدۇ ئادەمىي شەيتان.
ھىيلەسىدىن بولمىساڭ پەخەس،
ئۇ ئازدۇرۇپ ئەيلەيدۇ ۋەيران.

توپىلاڭدىن توغاچ ئوغرىلاش،
ئۇنىڭ كۆنگەن خۇبى - ئادىتى.

قەيرەڭلىرى ئۇشقا ئاشمىسا،
دەلدا زادى قالماي تاقىتى.

گاھىدا ئۇ تۈزگەندە سورۇن،
ئۆتەر ئېغىز - بۇرۇن يالىشىپ.
گاھى چوقان سالار ئۆز ئارا،
ئۇشقا ئوخشاش «سۆڭەك» تالىشىپ.

ئاقنى قارا، قارىنى ئاق دەپ،
ھەقىقەتنى قىلار دەپسەندە.
قىلمىشىدىن ئالمايدۇ ساۋاق،
بولغاندىمۇ رەسۋا - شەرمەندە.

دەزىلىكلەر خۇددى قان كەبى،
كەتكەچ ئۇنىڭ جىسمىغا تاراپ.
ئۆزگىرىدۇ كۈندە نەچچە خىل،
ۋەزىيەتكە - شامالغا قاراپ.

ئىزدەيدۇ ئۇ بولۇپ كۆز، قۇلاق،
تىرناقتىن كىر، ئۇشكىدىن نۇقسان.
كەتكۈچە ئۇ باقمى ئالەمگە،
بۇ خۇيىدىن كەچمەيدۇ ئاسان.
1993 - يىل، ماي.

كەتتىڭ

نىگارم، ئەي گۈلى رەنا، سېغىنغاندا كېلىپ كەتتىڭ،
دېلىمنىڭ پارىسىنى، ئاھ، ئۆزۈڭ بىرلە ئېلىپ كەتتىڭ.

يولۇڭغا تەلمۈرۈپ ھەردەم، ساڭا بولغان ئىدىم مەشتاق،
شېرىن سۆيگۈ - مۇھەببەتتىن ئىچىمگە ئوت سېلىپ كەتتىڭ.

سېنى مېھرىم بىلەن سۆيىدۇم ئېچىرقاق لەۋلىرىم قاندى،
كۆڭۈل گۈلزارىغا تەكشى قىزىل گۈللەر تېرىپ كەتتىڭ.

يېنىپ تۇرغان قىزىل چوغىمەن، ئۆزۈڭ يالىقۇنلىغان
ئوتسەن،
ئوتۇمغا ئوت قوشۇپ چەندان مېنى مەجنۇن قىلىپ كەتتىڭ.

كۆڭۈل بىركى، نىيەت بىركى - ۋىسال ئەيىبىمدا كۈلمەك،
«يېنىمغا سەنمۇ بارغىن» دەپ ماڭا تەكلىپ بېرىپ كەتتىڭ.
1993 - يىل، ماي.

ھايات قەدرى

ئادەم دېگەن ياشانغانسېرى،
يېتەر گۈزەل ھايات قەدرىگە.
ھەر قەدەمنى باسسا مەنلىك،
ئېسىت دېمەس ئۆتكەن ئۆمرىگە.

قېرىتىدۇ ئادەمنى بالدۇر،
پەرىشا نلىق، يالغۇزلۇق، جىملىق.
بولسا ھەمراھ ئادەمگە كۈلكە،
ئۆمرى ئۆتەر باھاردەك ئىللىق.

كۆڭلىنى كەڭ تۇتۇپ دېڭىزدەك،
بولسا خالى ھەسەتتىن ئىنسان.
خىسلىتىدىن ئېچىلىپ گۈللەر،
بولار تىلدا تەرىپى داستان.
1993- يىل، ئىيۇن.

قىيان

قىيان كەلدى ئايغىر كەبى ئۆرىدەپ،
بىر ۋەھىمە ئالدى بىزنى ئىلىكىگە.
قىيان ئەمەس كەلگىنى بۇ چوڭ ئاپەت،
چاڭ سالماقچى ئەل ھاياتى، مۈلكىگە.

قىيان كەلدى ھەيۋە قىلىپ ھەممىگە،
ماڭا ھېچكىم تەڭ كېلەلمەس دېگەندەك.
مۇڭغا پاتتى گۈزەل دىيار — ئانا يۇرت،
بولدى دالا كۆز يېشىنى تۆككەندەك.

ئەجدىھادەك يوغان ئېچىپ ئاغزىنى،
قىيان كەلدى قورقۇنچلۇق ئەلپازى.
ھەر كىم ئۈچۈن بولدى سىناق ئۆتكىلى،
قايسى باتۇر توسسا ئۇنى ئەل رازى.

«بولۇپ ئەل ئۈم سەلگە قارشى سەپ تۈزۈپ،
قىلساق شۇ دەم يىمىرىلمەس كۈچ ھاسىل.»

كۆرەڭلىگەن ئاشۇ قىيان — ئاپەتكە،
تۇرالايمىز ھەر قاچان بىز تاقابىل...»

سەركەردىنىڭ ئاشۇ ئوتلۇق خىتابى،
سەلگە قارشى جەڭگە بىزنى ئۈندىدى.
كېلىپ چەندەن شىجا ئەتكە — غەيرەتكە،
قىيان بىلەن ئېلىشتۇق بىز ياش — قېرى.

بىرىمىزنى چۆكتۈرۈۋەتسە، ئونىمىز
قىلدۇق كۈرەش توختاپ قالماي داۋامەت.
كۈچىمىزگە تەڭ كېلەلمەي ئاخىرى،
بولدى تەسلىم كەلگۈن ئاتلىق بۇ ئاپەت.
1993- يىل، ئىيۇن

بىر مۇھاجىرنىڭ كۆز يېشى

زەر كۆرۈنۈپ چەت ئەل توپىسى،
پاراغەتكە تارتىپ ئىشتىياق.
باي بولۇشنى كۆزلەپ بىر زامان،
يۇرتنى تاشلاپ كەتكەنتىم يىراق.
ئويلاپتىمەن كېزىپ جاھاننى،
قىلىپ سودا پايدا تېپىشنى.
بىرنى ئون، يۈز، ھەتتا قىلىپ مىڭ،
پۇلى تۈگىمەس بايدەك بېيىشنى.
بىر ئاز پۇلغا ئىگە بولدۇم راست،

چاۋاك چالدى سىرداش ئورمانلار.
بولدى كۆككە يەتكەندەك بېشىم.
قاتات يايىدى بەختىيار ھايات،
ئارزۇلىرىم ئاچتى گۈل - چېچەك.
دوستلار، قاراڭ يېرىلمايدىكەن
خۇشاللىقتىن تىپچەكلەپ يۈرەك.
مەندىن ئىبرەت ئېلىڭ يۇرتدىشىم،
ئۇنتۇماڭ بۇ يۈرەك سۆزۈمنى.
كۈلگەي روھىم يۇرتۇم باغرىدا،
ياتسام تىنچ يۇمۇپ كۆزۈمنى.
1993 - يىل، ئىيول.

زەرەپشان سۆيگۈسى

زەرەپشان! زەرەپشان قەدىمىي دەريا،
ئوغلۇڭمەن، سەن ماڭا قەدىردان ئانا.
كۈيلەيمەن ناخشاىدا بىر ئۆمۈر سېنى،
چىمەنزار بويۇڭغا بولۇپ مەھلىيا.
زەرەپشان! مەۋج ئۇرۇپ ئاقساق ھەيۋەتلىك،
قۇمدىن زەرچايقايدۇ ئۆركىشىڭ ھەرتان.
ھەرمايسا تۇۋىگە سىڭىسەن قاندەك،
يەلپۈنەر باشاقلار تۇتۇپ ئالتۇن دان.
زەرەپشان! ياساندى قىرغاقلىرىڭ ئۇز،
يىل بويى پۈركىنىپ گۈلگە - چېچەككە.
سەن بىلەن ياشنىدى يۇرتۇم - يەكەنم،

ئويلىغاندەك بولمىدى ئىشىم.
ھەر قەدەمدە بېسىپ پالاكتە،
توختىمىدى مېنىڭ كۆز بېشىم.
ئوغرى ئالدى تاپساقلىرىمنى،
كۈن ئالمايىم بولدى بەك قىيىن.
ماڭا ھېچكىم قىلمىدى شەپقەت،
تاپالمىدى كۆڭلۈممۇ ئىمىن.
داغدا قالدىم، ئايلاندى ئاخىر
گۈزەل شېرىن چۈشۈم كۆپۈككە.
بىلىمەي قالدىم تىقلىدى شۇنداق،
ئىككى پۈتۈم بىر پاي ئۆتۈككە.
غەنىنىڭ تېغى بېسىپ يەلكەمنى،
خۇددى يادەك قەدىم پۈكۈلدى.
ئاق سۈت بېرىپ باققان يۇرتۇمنىڭ
ماڭا بەكمۇ قەدرى ئۆتۈلدى.
بۇ جاھاننىڭ ھەممە يېرىدە
قۇلىقى تۆت ئىكەن قازاننىڭ.
باي بولۇشنىڭ ئالتۇن ئاچقۇچى
ئۆز قولىدا ئىكەن ئىنساننىڭ.
بېشىم تاشقا تەگكەندە ئاندىن،
قايتىپ كەلدىم ئەزىز ئېلىمغا.
كۈتۈۋالدى مېھماندەك مېنى،
قېرىداشلار چىقىپ ئالدىمغا.
يۇرتى كۆرۈپ باستى ھاياجان،
كەلدى زۇۋانغا تۇتۇلغان تىلىم.

ئايلىنىپ گۈلستان باغقا — جەننەتكە.
 زەرەپشان! سەندىن خۇش ھىم ئېلىپ ياتار،
 باغرىڭدا سەئىدخان، ئابدۇرەشىدخان.
 چالدى نەفىسە جۇر قىلىپ ساتار،
 ئالەمنى مەھلىيا قىلار ھەر زامان.
 زەرەپشان! دولقۇنلاپ ئاققىن توختىماي،
 مەردلەرنىڭ قەدىمى ئۈزۈلمەس سەندىن.
 مەن سېنى كۈيلەيمەن، سېنى سۆيىمەن،
 توختىماس ئۈنۈم، جان چىققۇچە تەندىن.
 1993 - يىل، ئاۋغۇست.

بىر باشلىققا تېز سىزما

بىزنىڭ مەي جۇيىچاڭ ئوبدان كۈتىدۇ،
 سومكا كۆتۈرۈپ كەلگەن كىشىنى.
 قۇرۇق قول كەلسە قارايدۇ تەتۈر،
 خۇش ياقىمىغاندەك سىلىكىپ بېشىنى.
 پارىخورلۇقنى قىلغان ئۇ ئادەت،
 ئۇدۇللۇق ئېلىپ تۇرار كەلگەننى.
 بۇ يامان نەپىسى توپاركىن قاچان؟
 بىلىمەيدۇ «ئىنساب»، «نومۇس» دېگەننى.
 قارا كۆڭۈلدۈر بىزنىڭ بۇ جۇيىچاڭ،
 ھالال - ھارامنى ئىلغىماس قىلچە.
 تۈگەپ كېتىدۇ تاغدەك بايلىقمۇ،
 ئىشلىرىڭنى ھەل قىلىپ بولغۇچە.

ئىشخانىسىغا كەلگەن چېغىڭدا،
 خۇددى شەيتان دەك ئالدايدۇ سېنى.
 بىزنىڭ جۇيىچاڭنىڭ «ھۈنرى» تولا،
 «يالغان ئېيتتىغۇ» دەپ قالما مېنى.
 دېگەنلىرىمگە ئىشەنسەڭ ئەگەر،
 بۇ يالغانچىغا ئەكەلمە پارا.
 ئۆز ئائىلەڭگە خەجلەپ شۇ پۇلنى،
 بالىلىرىڭغا ئوبدانراق قارا.
 1993 - يىل، ئاۋغۇست.

بىر يىگىتنىڭ ھەسرەتلى

(ساتىرا)

«ئاق ئالۋاستى» ئازدۇرۇپ مېنى،
 ئاخىر پېتىپ قالدىم پاتقاققا.
 يۇرتداشلىرىم ئىبرەت ئالسۇن دەپ،
 كەچمىشىمنى قاتتىم قوشاققا.
 جاپا چېكىپ تاپقان پۇلۇمغا،
 چېكىپتىمەن ئېلىپ خروشىن.
 ئاڭا خۇمار بولۇپ قايتىمەن،
 دەسلەپتىن تۇيۇلۇپ شېرىن.

بىلدىم، ئەسلى زەھەر ئىكەن ئۇ،
 قۇتۇلمىقىم بولدى ئەجەب تەس.

ۋەيدۇ يىغلاپ بىچارە ئانام:
يۆلەي دېسەم قالمىدى پۇلۇم.

كېچەرمۇ دەپ مەشۇقۇم مەندىن،
دەر گۇماندا ئەنسىرەيمەن بەك.
بولدۇم گويا يېگەندەك زەھەر،
كۈندە مەك بىر سىقىلىپ يۈرەك.

ئەل - جامائەت سەسكىنىپ مەندىن
ئاتتى لەنەت - نەپرەت تېشىنى.
چۆلدە قالغان يېتىم قوزىدەك،
تۆكتۈم كۆزدىن ھەسرەت يېشىنى.

قۇلاق سالماي دوستلار سۆزىگە،
تاپتىم بالا ئۆزۈمگە ئۆزۈم.
بولدى ماڭا بۇ دۇنيا ھارام،
دوستلار ئارا تۆكۈلۈپ يۈزۈم.

ئاھ، ئۈرۈمچەن ئىچىمگە تىنىپ،
ساقىيىرىكىن دىل يارام قاچان؟
ئۆتەرەنمۇ پۇشايمان بىرلە،
ئەزىز تەندىن چىققۇچە بۇجان.

تەڭتۇشلىرىم ئىبرەت ئالسۇن دەپ،
قىلمەشكىمدىن يازدىم بىر قوشاق.

چاپلاشقاقچا بۇ مەرەز ماڭا،
ھەر تەرەپتىن باستى مېنى نەس.

شوراپ قانىنى بۇ «ئاق ئالۋاستى»،
قىلدى ساغلام جىسمىمنى خاراپ.
ئېزىپ پۈتۈن ئەقلىي ھوشومدىن،
مېڭىپتىمەن ئەجەلگە قاراپ.

ئىلگىرىدىكى ۋەسلى - بارىمدىن،
ئايرىدى ئۇ قالدۇم يالماڭچ.
سەرساڭلىقتا ئۆتمەكتە كۈنۈم،
لالما ئىمتىتەك بېزىرىپ ھەم ئاچ.

كاسىپ ئوغلى تۇرۇقلۇق ئۆزۈم،
ئۇنتۇپتىمەن ئەجەب ئەسلىمنى.
مېڭىپتىمەن خەتەرلىك يولغا
ئويلاپ قويماي ئەۋلاد - نەسلىمنى.

بۇ ئاق زەھەر سىڭىپ قېنىمغا،
قىلدى گۈلدەك رەڭگىمنى سامان.
ئەجەل قۇشى ئۇچۇپ بېشىمدا،
يۈرىكىمنى قاپلىدى پىغان.

بۇ كەڭ جاھان تار بولدى ماڭا،
ئەگە بارسام توسۇلۇپ يولۇم.

ھەزەر ئەيلەپ «ئاق ئالۋاستى» دىن،
ئۆمۈر ۋايەت قېچىڭلار يىراق.
1993 - يىل، نوپا.

يۈرەك

تىنىمىز سوقۇپ ھارمايدۇ يۈرەك،
دەقىقە ئارام ئالمايدۇ يۈرەك.
قاغۇ - شادلىققا چىداشلىق بېرىپ،
سوقۇشتىن توختاپ قالمايدۇ يۈرەك.

تىنىمىزدا يۈرەك بولسىمۇ ئوخشاش،
لېكىن ئوخشىماس ئۇنىدىكى تىلەك.
بىرىدە ياخشى نىيەت ئاچسا گۈل،
بىرى ھەسەتكە ئەبەد قوشكىزەك.
1993 - يىل، نوپا.

چىن دوستلۇق

ئۇ يىغلىسا تەڭ قاغۇرۇپ،
ئۇ شادلىسا بىللە كۈلسەڭ.
خۇشاللىقنى، دەرد - ئەلەمنى
ھاياتىڭدا ئورتاق بىلىسەڭ.
دوست ئۆرلىسە شوتا بولۇپ،
ساداقەتنى قەدىرلىسەڭ.

بۇ ھاياتلىق سەپىرىدە
بىللە ئالغا ئىلگىرىلىسەڭ.
«ياڭاق چاققان» كۈنىڭدىمۇ
بىر جان، بىر تەن بولۇپ ئۆتسەڭ.
بۇنىڭ ئۆزى چىن دوستلۇقتۇر،
ئەل ئاغزىدا داستان پۈتسەڭ.
1993 - يىل، دېكابر.

ئۆرلە، چارباغ *

قولۇم كۆكسۈمدە، دەيمەن «ئەسسالام»
ھەر قېتىم سېنى كۆرسەم، چارباغ.
تۇيۇلار باغرىڭ خۇددى جەننەتتەك،
كۆزۈمنى ساڭا تىكسەم، چارباغ.

ئاڭلىنار ماڭا ئەجەب چىرايلىق،
سېنىڭ مۇبارەك ئىسمىڭ، چارباغ.
گۈزەللىكىڭگە تەڭداش تېپىلماس،
ئىسمىڭغا لايىق جىسمىڭ، چارباغ.

گۈزەل ھۆسنىڭگە قاراپ تويماي مەن،
قۇچىقىڭ گۈلزار، بوستان، چارباغ.

• چارباغ - يەكەن ناھىيىسىدىكى بىر يېزىنىڭ نامى

سەن قەدىمىي بۇيۇك ئاستانە،
يىپەك يولى تۇتاشقان ساڭا.
سانسىز كارۋان يولۇڭدىن ئۆتكەن،
شانلىق تارىخ شاھىتتۇر ئاڭا.

بۆشۈكى سەن ھۈنەر - سەنئەتنىڭ،
مۆجىزىلەر سەندە يارالغان.
ئىجاد بولۇپ ئون ئىككى مۇقام،
كەڭ جاھانغا سەندىن تارالغان.

قوينۇك تولدى نازۇ - نىمەتكە،
رەستىلىرىڭ ئاۋاتلاشتى بەك.
قىز - يىگىتلەر چېپىرىدە كۈلكە،
يايرىماقتا شادلىقتىن يۈرەك.

گۈللەنمەكتە قۇچقىمىڭ ئەجەب،
جۇشقۇن، قايناق سەندىكى ھايات.
ئاتلاندىڭىز يېڭى مەنزىلگە،
شۇڭقار كەبى قېقىپ پەر - قانات.

«خېزىر» نەزەر سالغانمۇ ساڭا،
باغرىڭ گويى جەننەتنىڭ ئۆزى.
بولسا يەكەن بىر «ئالتۇن ئۈزۈك»،
سەن ئۇنىڭكى بىر ياقۇت كۆزى.

1994 - يىل، ئاپرېل.

مۆجىزە - بايلىق ماكانى ئۈزۈك،
تەرىپىڭ دىلدا داستان، چارباغ.
ئۇلغىيىپ كۈچۈك تاپتىڭىز روناقتا،
سانادەت ساڭا باقتى، چارباغ.
ئىشچانلار سەندە مېھنەت ئۇچرىمەپكە،
قەنتىنى تازا چاقتى، چارباغ.

دېھقەننىڭ ئاستى بوينۇڭغا زۇننارە،
سېنى دىلىدىن سۆيگەچ، چارباغ.
قوينۇڭنى خۇش ھىد گۈلگە پۈركىدى،
ئىشقىدا ئوتتەك كۆيگەچ، چارباغ.

ساڭا ئۈمىدىم - تىلىكىم شۇدۇر،
يەنىمۇ ياشناپ - گۈللە، چارباغ.
مۈشكۈلنى يېڭىپ، قۇچۇپ شان - زەپەر،
شۇڭقاردەك كۆككە ئۆرلە، چارباغ.

1993 - يىل، دېكابر.

سەن يەكەننىڭ بىر ياقۇت كۆزى

يەكەننىڭ گۈزەل بازىرى،
شادلىقىدىن تىكىسىم ساڭا كۆز.
تەرىپىڭنى قاتسام قوشاققا،
ئازلىق قىلار تۈمەن شېرىن سۆز.

رۇبائىيلار ۋە پارچىلار

ۋە تەن مەن ئۈچۈن تەڭداشسىز ئۇلۇغ،
دېلىمدا ئانا ئەقىدەم تولۇق.

ۋە تەن باھاردەك ئىللىقتان مېنى،
ۋە تەن كۆزۈمگە بەرگەن نۇر - يورۇق

× × ×

بىلسە ئەگەر كىم ۋە تەن قەدرىنى،
ۋە تەن يولىدا تىكەر جېنىنى.

پىداكار مەردنى ئۇنتۇمايدۇ ئەل،
گۈلگە ئورايدۇ قەبرە تېشىنى.

× × ×

سىياقى ئادەمدەك بولسىمۇ، لېكىن
ھەقىقەت سۆيىمىسە ئادەم دېيىمىگىن.

«ۋە تەن» دەپ سوقمىسا ئەگەر يۈرىكى،
«مەن ئادەم» دېگىنى ئۇنىڭ بىر تىيىن.

پەرزەنتى ئۈچۈن پەرۋانە ئانا،
چېكەر ھامانە شۇ يولدا جاپا.

ۋايسىماس ھەرگىز قىلغان ئەجرىگە،
جىسمى كۆيۈپ كۈل بولسىمۇ ھەتتا.

× × ×

«ئانا» دېگەن نام ئۇلۇغ - مۇقەددەس،
ئانا گەلگەندە شاھمۇ تۇرار دەس.

ئاناڭنى يۈدۈپ بارساڭ مەككىگە،
يەنە سېنىڭكى قەرزىڭ تۈگىمەس.

× × ×

گۆھەر تۇيۇلار كىتاب داناغا،
ھەر قۇرى تولغاچ چوڭقۇر مەنەغا.

يول كۆرسىتىر ئۇ خۇددى مايكتەك،
نېشاندىن ئازغان دىلى «ئەما» غا.

× × ×

كىتابتىن ئالغىن بىلىم ۋە ئەقىل،
ھەممىگە قادىر ئادەم بول - يېتىل.

× × ×

بىلىمىمىز قالساڭ، ئاشالماي داۋان،
خەلقىڭ ئالدىدا بولۇرسەن خىجىل.

x x x

كىتابتۇر بۇلاق، سۇ ئىچەر ھايات،
قۇببەر بىلىم، ئۇچۇشقا قانات.
ئالساڭ كىتابتىن مەنىۋى ئوزۇق-
يېتىمىن چوقۇم مەزىلىڭگە پات.

x x x

ۋاقىتنى جەزمەن ئالغىن ئىلىكىڭگە،
خىزمەت قىل مەڭگۈ ۋە تەن - خەلقىڭگە،
بىر كۈنى ھەسرەت چېكىپ قالارسەن،
ئەگەر ئىشەنسەڭ مالۇ - مۈلكىڭگە.

x x x

ھەر دەقىمىڭنى مەنىلىك ئۆتكۈز،

كېچىكتۈرمەي ئىشىڭنى پۈتكۈز،
ئېچىمىلدۇرۇپ سەن ئەجرىڭدىن چېچەك،
ئەلگە مېۋە بەر، ئەلگە نەپ يەتكۈز.

x x x

x x x

ئىنسانلار ئىچىدە مۇئەللىم ئۇلۇغ،
ئامما يار ئالەمچە شەرەپ ۋە ئۇتۇق،
بىلىمىز ئۇنىڭغا دەرس مۇنبىرى،
ئالتۇندىن ياسالغان تەختتىن ئارتۇق.

x x x

مۇئەللىم ئەقلىمىگە قوشۇپ مول ئەقىل،
ئىلگىرىلەش يولۇمغا بولدى ئۇ كېيىل،
دېدى ئۇ: «يىراق بول تەكەببۇرلۇقتىن،
ئەل بىلەن سەن مەڭگۈ بول ئىناق - ئىجىل».

x x x

ئالىم قەدىرلىك ئەزەلدىن بېرى،
مۈشكۈلنى ئاسان قىلار تەدبىرى،
كۆز سال، ئېچىلدى، ئېچىلار ھامان،
ئالىملار بىلەن ئالەمنىڭ سىرى.

x x x

ئالىم ئىجادكار، ئالىم تۆھپىكار،
ئىجاد يولىدا ئۇدۇر پىداكار.

قىلىپ تەپەككۈر، چۆكۈپ خىيالغا،
ئىزدىنىپ ھەردەم تۇرمايدۇ بىكار.

مۇھەببەت ئوتى ئۆچمەيدۇ پەقەت،
دىلدا يالقۇنلاپ تۇرار تائەبەد.
قېرىسىمۇ گەر ئادەم ۋە لېكىن،
قېرىماس ئەسلا سۆيگۈ - مۇھەببەت.

ئەر - خوتۇن ئىناق بولغىنى ياخشى،
كۆڭلى سۆيگۈگە تولغىنى ياخشى.
جېدەل چىقىرىپ سەتلىشىپ يۈرمەي،
بىر - بىرىگە يول قويغىنى ياخشى.

ئادانلىق شۇمبۇيا يىلتىزنى كەس،
ئۇ گەر باش كۆتۈرسە باسار ئەلنى نەس.
ئۆتمۈشتىن، بۈگۈندىن ئېلىپ قوش ساۋاق،
ئۆگەنگەن مۇرادقا يېتەر، ئۆكۈنمەس.

مۇھەببەت بىلەن مەۋجۇت بۇ ئالەم،
مۇھەببەت بىلەن مەۋجۇت ھەم ئادەم.
بولمىسا ئەگەر سۆيگۈ - مۇھەببەت،
بۇ كەڭ ئالەمنى قاپلايتتى ماتەم.

مىسقا ھەل بەرسەڭمۇ ئالتۇن بولالماس،
كۈلگە يەل بەرسەڭمۇ يالقۇن بولالماس.
مىس ھامان مىس ئىرۇر، ئەسلى ئۆزگەرمەس،
چىلاپچى بولماقلىق ئۇنىڭغا مىراس.

چىن مۇھەببەتنىڭ كۈچى تەڭداشسىز،
بولماس ھاياتتا لەززەت ئۇنىڭسىز.
مۇھەببەتكە جان پىدا ئەيلىگەن،
جانان ۋەسلىگە يېتىدۇ شەكسىز.

دوست بىلەن دۈشمەننى ئايرىپ ياشىغىن،
دوستلارنى ئىززەتلىپ تۆرگە باشلىغىن.

يانچىلىسۇن دۈشمىنىڭ ئاياغ ئاستىڭدا.
ھەر شەھەر دوست ئىزدەپ قەدەم تاشلىغىن.

ھەق - ئادالەتنىڭ مىزانى قانۇن.
پۇقرالارنىڭ كۈچ - دەرمانى قانۇن؛
ئادالەت سۆيگەن ھەر بىر ئادەمنىڭ
دېلىدىكى ئارزۇ - ئارمانى قانۇن.

قۇشلىمىساڭ ئۇچىدىغان قۇش ئەمەسمەن.
تاۋلاندىم كۈرەشلەردە بوش ئەمەسمەن.
ئۆتمەن تەرىم تۆكۈپ ئاق ئېگىزغا.
ئەجىز سىز كەلگەن نەپتىن خۇش ئەمەسمەن.

ئۆي كۆچسەڭ تاللىغىن قوشناڭنى ئاۋۋال.
ۋاپادار قوشنىلار تۇغقاندىن ئەۋزەل.
قوشناڭ تىنچ ئەمەسكى سەنمۇ بىئارام.
بىلىمىن ئارىدىن ئۆتسە بىر مەھەل.

قوغۇن بىلەن تەڭ ئۇنەر شۇمبۇيا.
ئۇرۇقنى بىللە سالغاندەك گويا.

كۆڭلۈڭگە ئارام بەرمەيدۇ گۇمان.
قەلبىڭ كۆڭمىدە بولۇپ ئۇ تۇمان.
گۇمانغورلۇقتىن بولمىساڭ خالى.
ساڭا قەپەستەك تۇيۇلار جاھان.

ھەر كويغا سالغۇ پۇل دېگەن نەرسە.
جانانمۇ ئالدىنار ئەگەر پۇل بەرسە.
پۇل ئاخىر جېنىڭغا بولغۇ زامىن.
ھالالدىن كەلمەي ئۇ ھارامدىن گەلسە.

ئەخلاقىمىز كىشىدۇر ھاياۋاننىڭ ئۆزى.
گويا ئۇ لەنىتى شەيتاننىڭ ئۆزى.

يول قويساق ئۇنىڭغا قۇلاق يوپۇرۇپ.
قۇيۇلۇپ كەتمەمدۇ ۋەجداننىڭ كۆزى.

كۈشەندىسى بار ھەر بىر جاندارنىڭ،
بولسىمۇ دانىش ياكى ئەۋلىيا.

دېدىڭ: ھەر ئىشقا يېتەر قۇربىتىم،
چاپتۇرسام تاغقا چىقىدۇ ئېتىم.
مەن دەيمەن: شۇنداق ماختىنىۋەرسەڭ،
ئەلدىن ئايرىلىپ قالسىەن يېتىم.

ھەر قانچە كۈلپەتلەر چۈشىمۇ باشقا،
ئەلەمدىن كۆزلىرىڭ تولىمۇ ياشقا؛
نامەردكە داتلىما، داتلىساڭ ئەگەر
بولسىەن ئۇرغاندەك كۆھەرنى تاشقا.

كەمتەرلىك ياخشى ئەزەلدىن بېرى،
بولغىن ھەر قاچان كىمىردىن نېرى.
شاھ بولساڭمۇ گەر بولما تەكەببۇر،
قەلبىڭگە ئۇنىڭ يۇقىمىسۇن كىرى.

تەن سالامەتلىك ئىنسانغا گۈلتاج،
سالامەتسەن تاپارسەن راۋاج.

بىتاپ بولۇپ ياتساڭ مۇبادا،
قىلالمايسەن ھېچ ئىشقا ئىلاج.

ئىنسان بىلىق بولساڭ «خىزىر» بولۇر يار،
ئىنسان بىتىن چىقساڭ يولۇڭ بولۇر تار.
ئاجىزلارغا قىل خەيرى - ساخاۋەت،
ئۆمرۈڭدە ئەگەر بولماي دېسەڭ خار.

ئېسىڭدىن چىقىمىسۇن ئىنساب دېگەن سۆز،
قىلىمىغىن دوستۇڭغا يۇلۇڭنى كۆز.
ساخاۋەت قولۇڭنى سوز دوستلار ئۈچۈن،
تېپىلۇر پۇل، ئەمما تېپىلمايدۇ يۈز.

بەزىلەر ھوقۇقنى قىلىدۇ دەستەك،
نەپ ئېلىش كويىدا يۈرىدۇ مەستەك.

ئۇنداقلار بىھۇدە قاقشاتسا ئەلنى،
ئاقىۋەت يۈزىگە تېگىدۇ تەستەك.

✖ ✖ ✖

تەكرارلاۋەرسەڭ بىر دېگەن گەپنى،
ئۆزۈڭدىن بىزار قىلىسەن خەقنى.
قەمى بولمايدۇ چاينىغان ناننىڭ،
چايناپ يېيىشكە بەرگىن پۇرسەتنى.

✖ ✖ ✖

بەزىلەر دائىم سۆزلەپ يالغاننى،
قەپ ئالۇر ئالداپ كۈر مىڭ ناداننى.
يەر يۇتسا دەيمەن غەزىپىم قايناپ،
كۆز بوياپ ئەلگە زىيان سالغاننى.

✖ ✖ ✖

ۋىجدانلىق ياشا، يالىما تاپان،

ھايات يولىدا ئەجرىڭگە تايان.

ئەلنى دەپ ساڭا يەتسە مالاللىق،

قاقلاپ كۈلگىن، يېمە پۇشايمان.

✖ ✖ ✖

✖ ✖ ✖

بەزىلەر ئىش تۇتار پايداغا بېقىپ،
ئازدۇرماق بولىدۇ دولانغا قېقىپ.
ئىشەنمە ئۇلارنىڭ ماختاشلىرىغا،
قالسىمۇ ئۇ سېنىڭ كۆڭلۈڭگە يېقىپ.

✖ ✖ ✖

ئادەم ئاجايىپ مۇرەككەپ شەيى،
ئۆزگىرىپ تۇرار سېزىمى - پىكرى.
ئادەمسەن، تونۇ ئادەمنى ئاۋۋال،
تونۇيالىمىساڭ قاقشىتار مىكرى.

✖ ✖ ✖

بولسا ياراملىق ئوغۇل ۋە قىزىڭ،
پەخمىرلەن، شادلان ئۇدۇر يىلتىزىڭ.
ھېچكىمگە باقمى ئەمەس بۇ جاھان،
كەتسەڭ ئالەمدىن ئۆچمەيدۇ ئىزىڭ.

✖ ✖ ✖

ئىشچانغا ھايات ئاجار كەڭ قويۇن،
ئەل ئۈچۈن ئىشلە، بولمىغىن ھورۇن.

ئۆلەيمەن دېسەڭ ئەۋلاد قەلبىدە،
قالدۇر ياخشى نام ئۆلۈشتىن بۇرۇن.

× × ×

مەرد بىلەن نامەردنى ئۆلچەيدۇ ۋىجدان.
مەردانە ئاتىلار ۋىجدانلىق ئىنسان.
نامەردلەر ۋىجداننى قىلىپ دەپسەندە،
لالما ئىت تىمسالى بېرەر ئاخىر جان.

× × ×

نامەردكە كەڭ قويۇن ئاچمايدۇ تۇپراق.
ئەرۋاھى دىللاردىن قوغلىنار ھەر ۋاخ.
نەپرەت ۋە لەنەتتىن ياسىلىپ قەبرە،
ئۈنمەيدۇ ئەبەدىي ھەتتاكى قامغاق.

× × ×

نامەردكە دوست بولما، ئۇ بەك ھىيلىگەر.
ئەگەشسەڭ يالىسى ساقچىمۇ تېگەر.
ئادىشىپ مۇبادا قالساڭ يان بېسىپ،
قوشناڭمۇ يامانلاپ سىنىڭدىن كېچەر.

× × ×

ئىشلىسەڭ چىشلەيسەن، يۈرمىگىن ئىگەر.
تەييارغا ھېچقاچان بولمىغىن ھەييار.

ھىراۋىنىڭ گۈلىگە قول سوزساڭ ئەگەر.
سانچىلىپ تىمكىنى قاقشىتار زار - زار.

× × ×

بەزىلەر ماختىنار ئەمىلىم چوڭ دەپ،
بەرمەيدۇ كۆرەڭلەپ ھېچ كىشىگە گەپ.
بىكاردىن كەلگەن مۇز، چوغنىمۇ يەيدۇ،
ۋە لېكىن ئۆزىگە بەرمەس قىلچە نەپ.

× × ×

ئادەمنىڭ دوستى بار ھەم دۈشمىنى بار،
كۆڭلۈڭنى دوستقا كەڭ، دۈشمەنگە قىل تاۋە.
ئالدىنساڭ رەقىبىگە، ئازدۇرۇپ يولدىن
قىلىدۇ ئۇ سېنى ئىت، مۈشۈكتىن خار.

× × ×

تۆھمەت ئاقمۇەت تاپىدۇ زاۋال،
ھەقىقەت ئۆلمەس ئەبەدىلىككە بەدە.

x x x

داۋاندىن چۈشمىكىڭ، بىل، ھېچكەپ ئەمەس،
يىقىلساڭ ئۇنىڭدىن ئوڭشىلىمەن، بەس.
ئەلنىڭ نەزەرىدىن چۈشسەڭ بۇرادەر،
ھاياتتا ئۆمۈرۋات باسقاي سېنى نەس.

x x x

ياخشىنى دوست تۇتقىن ياماندىن قېچىپ،
ياخشىغا خىزمەت قىل جېنىڭدىن كېچىپ،
ياخشىلار ھەر جايدا مددە تىكار ساڭا،
توسقۇننى پاچاقلاپ ماڭغىن يول ئېچىپ.

x x x

بەزىلەر گەپ ساتار دوستلۇق ھەققىدە،
نېمە بار بىلىمكە تەس ئۇنىڭ قەلبىدە،
ئاقمۇەت قاپقا نىغا دەسسىمىز سېنى،
سۆزىگە ئىشىنىپ قىلساڭ ئەقىدە.

x x x

ئەل بىلەن ئىتتىپاق ئۆتكەن يەنە ئامان،
ئەل ئۈچۈن خىزمەت قىل پىدا قىلىپ جان،
ئەل بىلەن كۆكلەيسەن خۇددى چىناردەك،
ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قالغان بەك يامان.

1991 - 1993 - يىللار، يەكەن.

تۆھمەت ئاقمۇەت تاپىدۇ زاۋال،
ھەقىقەت ئۆلمەس ئەبەدىلىككە بەدە.

ئۇقسا ئلىرىڭدىن ئېلىپ تۇر ساۋاق،
خىسلىتىڭدىن گۈل ئېچىلدۇر ھەر ۋاخ،
قىلىپ پەسكەشلىك شۆھرەت تاپقۇچە،
ئالەمدىن نامىز ئۆتكەن ياخشىراق.

x x

ھەق سۆز بەزىدە ئاڭلىنار قوپال،
يالغان سۆز يېقىپ قالار ئېھتىمال،
ئاچچىق بولسىمۇ ياخشىدۇر مېغىز،
مېغىز ئورنىنى باسالماي شاكال.

x x

قانچىلاپ تۆھمەت كەلسىمۇ باشقا،
ئەلەمدىن كۆزۈڭ تولىمۇ باشقا،
بېرىسەن چوقۇم ئاڭا بەرداشلىق،
ئايلىندۇرساڭ كەر يۈرەكنى تاشقا.

x x

باش كۆتۈرگەندە لەنەتتى تۆھمەت،
قالار كۆمۈلۈپ كۈر مىڭ ھەقىقەت.

本诗集选录作者近年来创作的，反映生活各方面的一部分佳作。

但愿别着邪

(诗集)

作者：阿布都色买提·何里力

责任编辑：图尔迪·库尔班·亚米古尔

责任校对：阿依夏木·阿布都吾力

喀什维吾尔文出版社出版

新疆新华书店发行

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

787×1092毫米 1/32开本 3.5印张 2插页

1995年7月第1版 1995年9月1次印刷

印数：1—4070

ISBN7-5373-0500-5/I·124 (民文)

定价：2.50元